

ৰাজ্যত অচিৰেই আন এটা শিক্ষক নিযুক্তি প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ হ'বঃ শিক্ষামন্ত্ৰী ডাঃ ৰণোজ পেগু

অচিৰেই আন এক নিযুক্তি প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰিছে। শিক্ষামন্ত্ৰী ডাঃ ৰণোজ পেগুৱে ৰাজ্যৰ নিবনুৱাৰ বাবে এই সুখবৰ প্ৰদান কৰিলে। শিক্ষা বিভাগৰ এক কাৰ্যসূচীত অংশগ্ৰহণৰ পাছতে সাংবাদিকৰ সৈতে হোৱা বাৰ্তালাপত শিক্ষামন্ত্ৰী পেগুৱে মন্তব্য কৰে যে - ইতিমধ্যে শিক্ষা বিভাগৰ এটা নিযুক্তি প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ হৈছে। অচিৰেই আন এটা শিক্ষক নিযুক্তি প্রক্রিয়া সম্পূর্ণ হ'ব। খালী পদসমূহ পূৰণৰ বাবে বিভাগে গ্ৰহণ কৰিব এই পদক্ষেপ। উল্লেখ্য যে শিক্ষা বিভাগে বিভিন্ন পদত শেহতীয়াকৈ প্রায় ৪, ৭০০ প্ৰাৰ্থীক নিযুক্তি প্ৰদান কৰিছে। অলপতে মুখ্যমন্ত্ৰী ড॰ হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ উপস্থিতত অনুষ্ঠিত নিযুক্তি প্রদান অনুষ্ঠানত বিভিন্ন বিভাগৰ লগতে শিক্ষা বিভাগৰ এই পদসমূহ পূৰণ কৰি নিযুক্তি প্ৰদান কৰা হৈছিল। এই নিযুক্তি প্ৰক্ৰিয়া সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছতে

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- শিক্ষা বিভাগে

আন খালী পদসমূহ পূৰণৰ বাবে শিক্ষা বিভাগে যাৱতীয় ব্যৱস্থা আৰম্ভ কৰিছে। শিক্ষামন্ত্ৰী গৰাকীয়ে এই সন্দৰ্ভত উল্লেখ কৰে যে শিক্ষকৰ খালী পদ পূৰণৰ লগতে আন্তঃগাঁথনি উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰতো বিভাগে প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব।প্ৰথম পৰ্যায়ত যিসমূহ খালী পদ আছে, সেই পদসমূহ পূৰণৰ ক্ষেত্ৰত আৰম্ভ কৰা হৈছে প্ৰস্তুতি।মন কৰিবলগীয়া যে শিক্ষামন্ত্ৰী পেগুৱে মহানগৰীৰ সাতগাঁও হাইস্কলত সাজি উলিওৱা টিংকাৰিং লেবটো আনুষ্ঠানিকভাৱে উদ্বোধন কৰে। বিজ্ঞান আৰু প্রযুক্তিবিদ্যাৰ জৰিয়তে বিদ্যালয়ৰ ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ সৃষ্টিশীল চিন্তাধাৰা আৰু মানসিকতাক বিজ্ঞানৰ ব্যৱহাৰৰ জৰিয়তে আগুৱাই লৈ যাবৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ নিটি আয়োগৰ অধীনত প্ৰয়াত প্ৰাক্তন প্ৰধানমন্ত্ৰী অটল বিহাৰী বাজপেয়ীৰ নামত অটল টিংকাৰিং লেব বিদ্যালয়সমূহত নিৰ্মাণৰ এক অভিলাষী পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। ইয়াৰ লগত সংগতি ৰাখি ৰাজ্য চৰকাৰৰ শিক্ষা বিভাগে সমগ্ৰ শিক্ষাৰ অধীনত আৰু লানহিল সংস্থাৰ সহযোগত গুৱাহাটীৰ সাতগাঁও হাইস্কলত সাজি উলিওৱা হয় টিংকাৰিং লেব। মন্ত্ৰী ৰণোজ পেগুৱে লেবটো পৰিদৰ্শন কৰাৰ লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিৰ প্ৰয়োগেৰে সাজি উলিওৱা বিভিন্ন মডেলসমূহৰ বিষয়েও বুজ লয়।

মহিলা এছিয়া কাপ টি-২০ ক্ৰিকেটত ভাৰত চেম্প্ৰিয়ন

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- হৰমনপ্ৰীত কৌৰ নেতৃ ত্বাধীন ভাৰতীয় মহিলা ক্ৰিকেট দলে এছিয়া কাপত চেম্পিয়নৰ সন্মান অৰ্জন কৰিছে। ফাইনেলত শ্ৰীলংকাৰ মহিলা দলটোক ৮ উইকেটত পৰাস্ত কৰে ভাৰতে। টছ জিকি প্ৰথমে বেটিং কৰাৰ সিদ্ধান্ত লয় শ্ৰীলংকাৰ অধিনায়ক চামাৰি আটাপাই। প্ৰথমে বেটিং কৰি শ্ৰীলংকাই ৯ উইকেটত মাত্ৰ ৬৫ ৰানহে কৰিবলৈ সক্ষম হয়। প্ৰত্যুত্তৰত ৮.৩ অভাৰতে ভাৰতে
দুই উইকেট হেৰুৱাই সংগ্ৰহ কৰে
৭১ ৰান। শ্ৰীলংকাৰ প্ৰথম ৬
গৰাকী বেটাৰৰ বেটৰ পৰা আহে
ক্ৰমে ৬, ২, ১, ৬, ০, ১ ৰান।
৭ নম্বৰত বেটিং কৰিবলৈ অহা
অ'ছাড়ি বনসিংহেই কৰে ২০টা
বলত ১৩ ৰান। শ্ৰীলংকাৰ হৈ
১০ নম্বৰত বেটিং কৰিবলৈ অহা
ইনোকা ৰনবিৰাই সৰ্বাধিক ১৮
ৰানৰ এটা অপৰাজিত ইনিংছ
খেলে। ৬৬ ৰানৰ সহজ লক্ষ্য

কঠিনতাৰ সন্মখীন হয় ভাৰতীয় বেটাৰসকল। অ'পেনাৰ ছেফালি বাৰ্মাই ৫ ৰান আৰু তিনি নম্বৰত বেটিং কৰা জেমাইমা ৰদ্ৰিগেজে ২ ৰানতে বিদায় লয়। সহঃ অধিনায়ক স্মৃতি মান্ধানাই দর্শনীয় বেটিং কৰি শেষ পৰ্যন্ত ৫১ ৰানত অপৰাজিত হৈ থাকে। তেওঁৰ এই অৰ্ধশতৰানৰ ইনিংছটোত আছিল ৬টা চাৰি আৰু ৩টা ছয়। শেষ পৰ্যন্ত তেওঁৰ সৈতে অপৰাজিত হৈ থকা অধিনায়ক হৰমন প্ৰীতে ১১ ৰান কৰে।ৰেণুকাক প্লেয়াৰ অব্ দ্য মেচ আৰু প্ৰতিযোগিতাখনত ৯৪ ৰান কৰা আৰু ১৩টা উইকেট দখল কৰা দীপ্তি শৰ্মাক প্লেয়াৰ অব্ দ্য ছিৰিজৰ সন্মান দিয়া হয়।এই বিজয়ৰ জৰিয়তে সপ্তমবাৰ মহিলা এছিয়া কাপত চেম্পিয়ন হয় ভাৰত।

সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ আয়োজন

ৰঙি লী বাৰ্ত্তাসেৱা- নগাঁও ভেৰভেৰী আঞ্চলিক শ্ৰী শ্ৰী লক্ষ্মী পূজা উদযাপন সমিতিৰ সৌজন্যত অহা ২৭ অক্টোবৰ, (বৃহস্পতিবাৰ) ২০২২ তাৰিখে স্থানীয় ভেৰভেৰি লক্ষ্মী মন্দিৰ প্ৰাঙ্গনত এখনি আটক ধুনীয়া সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰা হৈছে।উক্ত অনুষ্ঠানৰ মুখ্য

আকৰ্ষণ হ'ব, বেহাৰবাৰী আউটপষ্ট ক্ষ্যাত কে.কে আৰু মোহনৰ অনুষ্ঠানৰ লগতে "মইনা তুমি জুই" খ্যাত যোৰহাটৰ জনপ্ৰিয় কণ্ঠশিল্পী প্ৰাণদ্বীপ হাজৰিকাৰ গীতৰ শৰাই। উদ্যোক্তা সমিতিয়ে অনুষ্ঠানতো সাফল্য মণ্ডিত কৰি তুলিবলৈ সকলো ৰাইজৰ সহায় সহযোগ কামনা কৰিছে।

Bambooz লৈ আহিবচোন

ৰঙিলী বাৰ্ত্ৰাসেৱা- নগাঁও পুৰণিগুদাম গোসাইগাৱঁৰ, স্থানীয় দুজন উদীয়মান যুৱকৰ একান্ত প্রচেষ্টাত, এখনি আটকধুনীয়া বাঁহৰ সুন্দৰ কাৰুকাৰ্যৰে সদৌ নগাঁওবাসী, অসমবাসীলৈ তথা শ্ৰী শ্ৰী মৃত্যুঞ্জয় মন্দিৰলৈ অহা সমূহ ভক্তবৃন্দলৈ বিভিন্ন সুস্বাদু ব্যঞ্জনেৰে আগবঢ়াই লৈ আনিছে তেওঁলোকৰ মৰমৰ Bambooz নামৰ ৰেস্টোৰাখনি। যোৱা ৩০ছেপ্তেম্বৰৰ দিনা শুভ উদ্বোধন কৰা Bambooz খনৰ স্বত্বাধিকাৰীদ্বয় ক্ৰমে পাৰ্থপ্ৰতীম ভৰ্বাজ আৰু মান্স ৰঞ্জন বৰঠাকুৰৰ যুটীয়া প্ৰচেষ্টাত আৰম্ভ

কৰা ৰেষ্টোৰাখনিৰ ভিতৰচোৱা চালে চকু ৰোৱা। যিটো সময়ত এচামে সময় পালেই দোকানৰ মুখত আদ্দা দি সময় অপচয় কৰে তেনে সময়ত পাৰ্থপ্ৰতীম আৰু মানসে সময়খিনিক উচিত মূল্য দি গোসাঁইগাৱত এখনি সুন্দৰ ৰেষ্টোৰা গ্ৰাহকৰ সন্মুখলৈ লৈ অহাটো অঞ্চলটোৰ বাবে গৌৰৱ। আহকচোন আমি সকলো বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ লিংগাকাৰ শ্ৰী শ্ৰীমৃত্যুঞ্জয় মন্দিৰৰ পথত অৱস্থিত দুই যুৱকৰ বছৰজোৰা শ্ৰমৰ মূল্য দি এবাৰ Bambooz ৰেস্টোৰাখনলৈ গৈ তাৰ সুস্বাদু আহাৰ গ্ৰহণ কৰি স্বত্বাধিকাৰদ্বয়ক উৎসাহিত কৰোঁ।

অসম আৰক্ষীৰ ১১গৰাকী আৰক্ষী

অধীক্ষকক বুদলি

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- অসমৰ গৃহ বিভাগত ব্যাপক সাল-সলনি। অসম আৰক্ষীৰ ১১গৰাকী আৰক্ষী অধীক্ষককবদলি কৰা হয়। হাইলাকান্দিৰ আৰক্ষী অধীক্ষক গৌৰৱ উপাধ্যায়ক বদলি কৰি আৰক্ষী অধীক্ষক (আৰ এণ্ড এ চি) ৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা হয়। কোকৰাঝাৰৰ আৰক্ষী অধীক্ষক থুবে প্ৰতীক বিজয় কুমাৰক বদলি কৰি কমাণ্ডো বেটেলিয়নলৈ, মাভকাটা, উত্তৰ গুৱাহাটীৰ কমাণ্ডেণ্ট হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছে। মৰিগাঁৱৰ আৰক্ষী অধীক্ষক অপৰ্ণা নটৰাজনক বদলি কৰি ধুবুৰীৰ আৰক্ষী অধীক্ষক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছে। কাৰ্বি-আংলংৰ আৰক্ষী অধীক্ষক পুষ্পৰাজ সিঙক বদলি কৰি কোকৰাঝাৰৰ আৰক্ষী অধীক্ষক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছে। ধুবুৰীৰ আৰক্ষী অধীক্ষক অভিজিৎ দিলীপক বদলি কৰি তিনিচুকীয়াৰ আৰক্ষী অধীক্ষক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হয়। তিনিচুকীয়াৰ আৰক্ষী অধীক্ষক দেৱজিৎ দেউৰীক বদলি কৰি কমাণ্ডেন্ট, ১নং এ এ এফ পি এফ বি এন, বশিষ্ঠ, গুৱাহাটীত নিযুক্তি দিয়া হৈছে। গুৱাহাটীৰ উপ-আৰক্ষী আয়ুক্ত হেমন্তকুমাৰ

দাসক বদলি কৰি মৰিগাঁৱৰ আৰক্ষী অধীক্ষক হিচাপে নিযক্তি দিয়া হৈছে। পশ্চিম গুৱাহাটীৰ উপ আৰক্ষী আয়ুক্ত নৱনীত মহন্তক বদলি কৰি হাইলাকান্দিৰ আৰক্ষী অধীক্ষক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হয়। এছ বি, আৰ এণ্ড এ চিৰ আৰক্ষী অধীক্ষক শুভাসিশ বৰুৱাক বদলি কৰি গুৱাহাটীৰ উপ আৰক্ষী আয়ুক্ত (প্রশাসন) হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হয় । ১নং এ এফ পি এফ বি এনৰ কমাণ্ডেণ্ট দেৱাশিস বৰাক বদলি কৰি উপ আৰক্ষী আয়ুক্ত, পশ্চিম গুৱাহাটীৰ কাৰ্যভাৰ প্ৰদান কৰা হয়। কামাণ্ডো বেটেলিয়নৰ অধিনায়ক সঞ্জীৱ কুমাৰ শইকীয়াক বদলি কৰি কাৰ্বি আংলঙৰ আৰক্ষী অধীক্ষক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছে

সৰবৰহী মহিলা মীৰা ডেকাৰ মৃত্যু

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- পাঠশালাৰ সুন্দৰপুৰ নিবাসী প্ৰয়াত ধীৰদত্ত ডেকাৰ সহধৰ্মিণী মীৰা ডেকাৰ ৯ অক্টোবৰত দুৰ্গাসৰোবৰৰ বাসগৃহত মৃত্যু হয়। মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স আছিল ৮২ বছৰ। সৰবৰহী, ধৰ্মপ্ৰাণ মহিলাজনীৰ মৃত্যুত পাঠশালাৰ লগতে গুৱাহাটী মহানগৰীৰ দুৰ্গাসৰোবৰতো শোকৰ ছাঁ পৰে। ভূতনাথ শ্মশানত বহুসংখ্যক গুণমুগ্ধৰ উ পস্থিতিত অভ্যেষ্টিক্রিয়া সম্পন্ন কৰা হয়।

INDIA BOOK OF RECORD ত নাম সন্নিৱিষ্ট হ'ল ধিঙৰ

ভৰত জ্যোতি দেৱ নাথৰ

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা– বাহ শিল্পৰ বাবে INDIA BOOK OF RECORD ত জিলিকিল ভৰত জ্যোতি দেৱ নাথ বাহ শিল্পৰ বাবে INDIA BOOK OF RECORD ত নিজৰ নাম সন্নিৱিষ্ট কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল ধিঙৰ এজন উদ্যমী যুৱক। নাম তেওঁৰ ভৰত জ্যোতি দেৱ নাথ। ঘৰ ধিঙৰ বেটকাতি গাঁৱত। এইজন উদ্যমী যুৱকে সৰুৰে পৰা বাঁহৰ বিভিন্ন সঁজুলি তৈয়াৰ কৰি ভাল পাইছিল। বাঁহৰ কাঠি কামি কৰি সাজি উলিয়াইছিল ঘৰত ব্যৱহাৰ হোৱা প্ৰতিটো সঁজুলি। তাৰ মাজতেই ভৰতে সাজি উলিয়াবলৈ যত্ন কৰিছিল অসমীয়া অংকীয়া ভাওনাত ব্যৱহাৰ কৰা ভগবান শ্ৰীকৃষ্ণৰ পোছাক যোৰ। কথামতেই বাহেৰে সাজি উলিয়াইছিল শ্ৰীকৃষ্ণই সেই বিশেষ পোচাক যোৰ। যিটো বিষয়ে সংবাদ মাধ্যমত সবিস্তাৰে সম্প্ৰচাৰ হৈছিল, আৰু সেই পোচাক যোৰ বাবে INDIA BOOK OF RECORD ত নিজৰ নাম সন্নিৱিষ্ট কৰিবলৈ সক্ষম হ'ল এইজন উদ্যমী যুৱক। ভৰতৰ এই সাফল্যত উৎফুল্লিত এতিয়া নিজৰ গাঁওখনৰ লগতে সমগ্ৰ ধিঙবাসী।

৪২ দিনে সন্ধানহীন শিক্ষক মনেশ্বৰ কলিতা

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- কাৰ্বি আংলং জিলাৰ লাংহিন পামগাঁওৰ বাসিন্দা মনেশ্বৰ কলিতা ৩০ আগষ্টৰ পৰা সন্ধানহীন হৈ আছে। তেওঁ কৰ্মসূত্ৰে একে জিলাৰে ছামেলাংচ থানাৰ অন্তৰ্গত ৰং আৰেই মধ্য ইংৰাজী বিদ্যালয়ত শিক্ষকতা কৰিছিল। আন দিনাৰ দৰেই সিদিনাও ৮:৩০ বজাত বাসস্থানৰ পৰা প্ৰায় ২৪ কিঃমি দূৰত্বত অৱস্থিত বিদ্যালয়লৈ যোৱাৰ পথৰ পৰাই সন্ধানহীন হৈ আছে।-এই মন্তব্য পত্নী পলি গগৈ কলিতাৰ। গুৱাহাটী প্ৰেছ ক্লাবত অনুষ্ঠিত সংবাদ মেলত আক্ষেপেৰে পত্নী কলিতাই কয়-পৰিয়ালৰ তৰফৰ

পৰা ছামেলাংচ থানা আৰু ডকমকা থানাত এজাহাৰ দাখিল কৰা হৈছে যদিও আজি ৪২ দিন অতিক্ৰম কৰাৰ পাছতো মনেশ্বৰ কলিতাৰ কোনো শুংসূত্ৰ প্ৰশাসনে উলিয়াব পৰা নাই। কেচ -01/20224/5 364 IPC নম্বৰত ৰুজু কৰি অনুসন্ধান কৰি আছে যদিও আজিলৈকে আৰক্ষীয়ে কোনো সন্ধান উলিয়াব পৰা নাই। অতি ভদ্ৰ, নম্ৰ আৰু কৰ্তব্য পৰায়ণ শিক্ষক মনেশ্বৰ কলিতা সন্ধানহীন হৈ থকা দিনৰে পৰা পৰিয়াল তথা শুভাকাংখী উদ্বিগ্নতাৰে দিন কটাই আছে। তাৰোপৰি এজনী ৭

বছৰীয়া কন্যা আৰু এটি ডেৰ বছৰীয়া পুত্ৰ সন্তানে পিতৃ অবিহনে হাহাকাৰ কৰি আছে। তেওঁৰ অবিহনে আমাৰ পৰিয়ালটো নিৰুপায় হৈ পৰিছোঁ। ৪৬ বছৰীয়া মনেশ্বৰ কলিতাই ২০০৬ চনৰ পৰা বিদ্যালয়ত শিক্ষকতা কৰি থকাৰ উপৰিও লাংহিন পামগাঁও অঞ্চলৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ লগতো জড়িত আছিল। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ সংঘৰ লাংহিন তিনিআলি প্রাথমিক শাখাৰ সম্পাদক পদতো কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰি আছিল। মনেশ্বৰ কলিতাক অতিশীঘ্ৰে উদ্ধাৰ কৰিবলৈ পৰিয়ালৰ তৰফৰ পৰা মুখ্যমন্ত্রী, শিক্ষামন্ত্রী, মুখ্য সচিব আৰু আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধানক পত্নী পলি গগৈ কলিতাই অনুৰোধ জনায়। সংবাদ মেলত ভাতৃ সমৰ কলিতা, মহানন্দ কলিতা, ভনী সৰস্বতী কলিতা উপস্থিত থাকে।

আৱাহন থিয়েটাৰ'ত লভিতাৰ বিকৃত মঞ্চায়ন বন্ধৰ দাবীত সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰী বিমল বৰাক স্মাৰক পত্ৰ প্ৰদান

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰৰ চলিত নাট্যবৰ্ষত অসমৰ এক আগশাৰীৰ ভ্ৰাম্যমাণ নাট্যদল 'আৱাহন থিয়েটাৰ'ৰ মঞ্চত মঞ্চস্থ হৈ থকা জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ 'লভিতা' নাটকখনৰ এক বিকৃত উপস্থাপনক অতি শীঘ্ৰে বন্ধ কৰাৰ দাবীৰে ৰাজ্যৰ সাংস্কৃতিক পৰিক্ৰমা বিভাগৰ মন্ত্ৰী বিমল বৰাক স্মাৰকপত্ৰ প্ৰদান কৰে সাংস্কৃতিক সাংবাদিক সন্থা, অসম'এ। দিছ পুৰস্থিত মন্ত্ৰী গ্ৰাকীৰ কাৰ্যালয়ত সন্থা'ৰ হৈ

সম্পাদক শিবাণু বৰা, কাৰ্যকৰী সভাপতি মৃণাল কুমাৰ বৰা আৰু সাংগঠনিক সম্পাদক হেমন্ত শৰ্মাই প্ৰাতঃস্মৰণীয় পুৰোধা 'ৰূপকোঁৱৰ' জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ মূল নাটকখনৰ পৰিৱৰ্তে অভিজিত ভট্টাচাৰ্য নামৰ জনৈক 'নাট্যকাৰ'ৰ দ্বাৰা নাটকখনৰ মৌলিকতাত হাত দি চূড়ান্ত স্পৰ্ধাৰে বিকৃতভাৱে উপস্থাপন কৰি থকা বিষয়টোক অতি কঠোৰভাৱে ল'বলৈ স্মাৰকপত্ৰৰ জৰিয়তে দাবী জনায়।

মৰিগাঁও আৰক্ষীৰ বৃহৎ সফলতা

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- মৰিগাঁও জিলাৰ মৈৰাবাৰীৰ সৰুচলা চাৰিআলিত ড্ৰাগছসহ আটক হয় এগৰাকী ড্ৰাগছ সৰবৰাহকাৰী।নগাঁও জিলাৰ ধিঙৰ ঢাকায়াবস্তিৰ পৰা এখন নাম্বাৰবিহীন ই-ৰিক্সাত ড্ৰাগছ কঢ়িয়াই লৈ গৈ থকা অৱস্থাত ধিং- মৰিগাঁও সংযোগী গড়কাপ্তানী পথৰ সৰচলা চাৰিআলিত মৰিগাঁও আৰক্ষীৰ চোৰাংচোৱা বিভাগৰ জালত পৰে ধৃত ড্ৰাগছ সৰবৰাকাৰীটো।জানিব পৰা মতে নগাঁও জিলাৰ ধিঙৰ ধুপগুৰীৰ ধৃত আশ্বাদুল হুছেইনে নগাঁও আৰু মৰিগাঁও জিলাৰ উক্ত সীমামূৰীয়াৰ বৃহত্তৰ অঞ্চলটোত দীৰ্ঘদিন ধৰি ড্ৰাগছৰ ৰমৰমীয়া ব্যৱসায়ৰ সৰবৰাহকাৰী কাৰ্যত লিপ্ত আছিল। ধৃত ড্ৰাগছ সৰবৰাহকাৰী জনৰ পৰা মেৰাবাৰী আৰক্ষীয়ে উদ্ধাৰ কৰে ৯ টা ড্ৰাগছ ভৰ্তি কন্টেইনাৰহ, এটা স্মাৰ্ট ফোন আৰু নগদ ৩২ শ টকা লগতে জব্দ কৰে নামাৰবিহীন ই-ৰিক্সা এখন।মৰিগাঁও আৰক্ষীৰ বৃহৎ সফলতা, ড্ৰাগছসহ মৈৰাবাৰীৰ সৰুচলা চাৰিআলিত আটক ড্ৰাগছ সৰবৰাহকাৰী।

গুৱাহাটী প্ৰেছ ক্লাবত অসম ডাক

চক্ৰৰ সংবাদ মেল

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- অসম ডাক চক্ৰই কটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কে বি আৰ প্ৰেক্ষাগ্হত ১২-১৫ অক্টোবৰলৈ গুৱাহাটীত ৪ বছৰৰ ব্যৱধানৰ পাছত ইয়াৰ চতুৰ্থ ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ ফিলেটেলিক প্ৰদৰ্শনীৰ আয়োজন কৰা হৈছে। এই ৪ দিনীয়া প্রদর্শনীত ১৫৬ টা ফিলেটেলিক ফ্রেম থাকিব আৰু ৪ আকাৰৰ ২৪৯৬টা নম্বৰ প্ৰদৰ্শন কৰা হ'ব য'ত ৰাজহুৱা প্ৰদৰ্শনীৰ বাবে অতি বিৰল আৰু পুৰণি ডাক টিকট আৰু ষ্টেচনেৰী প্ৰদৰ্শন কৰা হ'ব। - এই মন্তব্য অসম ডাক চক্র, অসমৰ মুখ্য কাৰ্যালয়ৰ সঞ্চালক ড॰ এলাইচ কে ভিজুৰ। আজি গুৱাহাটী প্ৰেছ ক্লাবত অনুষ্ঠিত সংবাদ মেলত সঞ্চালক ড॰ ভিজুয়ে পুনৰ কয়-সমগ্ৰ অসমৰ পৰা প্ৰায় ৭০ জন অভিজ্ঞ আৰু উদীয়মান ফিলাটেলিস্টে এই প্রদর্শনীত অংশগ্ৰহণ কৰিব। ফিলেটেলিক কইজৰ প্ৰচাৰৰ এক প্ৰচেষ্টা হিচাপে, এই ৪ দিনীয়া প্রদর্শনীত

ষ্টেম্প ডিজাইনিং, শিশুৰ পেইণ্টিং লেটাৰ ৰাইটিং প্ৰতিযোগিতাৰ আয়োজন কৰা হৈছে। এই প্রদর্শনীখনে ষ্টাম্প সংগ্ৰাহকসকলক একত্ৰিত কৰিব আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ সংগ্ৰহবোৰ দেখুৱাবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ সংগ্ৰহ উন্নত কৰিবলৈ এখন মঞ্চ প্ৰদান কৰিব। এই ৪ দিনৰ প্ৰদৰ্শনীত অসমৰ পৰম্পৰাগত পোছাক, মন্দিৰ আৰু বিহু নৃত্যৰ ওপৰত বিশেষ আৱৰণ মুকলি কৰা হ'ব। ১৫ অক্টোবৰত প্ৰদৰ্শনীৰ অন্তিম দিনটোত, সকলো প্ৰতিযোগিতাৰ বঁটা অনুষ্ঠান আবেলি ৩ বজাত অনুষ্ঠিত হ'ব। উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত পুৱা ১১.০০ বজাৰ পৰা আৰম্ভ হ'ব আৰু আনুষ্ঠানিক সভা আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানৰ সৈতে প্ৰদৰ্শনী আৰম্ভ হ'ব। এই পবিত্ৰ অনুষ্ঠানত নগাঁৱৰ 'কামাখ্যা মন্দিৰ' আৰু 'মহামৃত্যঞ্জয় মন্দিৰ'ৰ বিশেষ আৱৰণ মুকলি কৰা হ'ব। ইয়াৰ উপৰিও, বিদ্যালয় আৰু

মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মাজত কৃইজ প্রতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হ'ব। দ্বিতীয় দিনা, ডিব্ৰুগড়ৰ 'শ্ৰীশ্ৰী জগন্নাথ মন্দিৰ' আৰু ডিব্ৰুগড়ৰ 'ব্ৰহ্মপুত্ৰ ক্ৰেকাৰ এণ্ড পলিমাৰ লিমিটেড'ৰ বিশেষ আৱৰণ মুকলি কৰা হ'ব। লগতে বিদ্যালয় আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মাজত ষ্টাম্প ডিজাইনিং আৰু শিশুসকলৰ বাবে পেইণ্টিং প্রতিযোগিতা অনষ্ঠিত কৰা হ'ব যাতে চিত্ৰকলা ভাল পোৱা শিক্ষাৰ্থীৰ মাজত এক প্রতিযোগিতামূলক মন সৃষ্টি হয়। প্ৰদৰ্শনীৰ তৃতীয় দিনা, 'বিহু নৃত্য' আৰু 'সভাষ চন্দ্ৰ বস'ৰ ওপৰত ১৪ টা বিশেষ আৱৰণ পুস্তিকা মুকলি কৰা হ'ব। এই প্ৰতিযোগিতাৰ উপৰিও বিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মাজত পত্ৰ লিখা অনুষ্ঠিত হ'ব। অন্তিম তাৰিখত চাৰিটা শংখলাত অসমৰ প্ৰম্প্ৰাগত সাজ-পোছাকৰ ওপৰত বিশেষ আৱৰণ মুকলি কৰা হ'ব আৰু প্ৰদৰ্শনী আৰু শিশু-কিশোৰ, যুৱক-যুৱতীৰ মাজত আয়োজিত সকলো প্ৰতিযোগিতাৰ বঁটা প্ৰদান অনুষ্ঠান আবেলি ৩ বজাত অনুষ্ঠিত হ'ব। প্ৰতিদিনে, প্ৰদৰ্শনীখন সাধাৰণ ৰাইজৰ বাবে পুৱা ১০ বজাৰ পৰা সন্ধিয়া ৬ বজালৈ মুকলি কৰা হ'ব।

শদিয়াৰ পৰা সম্বলপুৰলৈ স্মৰণ বেজবৰুৱাক

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- ৰসৰাজ সাহি ত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজ বৰুৱাৰ ১৫৮ সংখ্যক জয়ন্তীত শদিয়াৰ পৰা ধবৰীলৈ ৰাজ্যৰ সৰ্বত্ৰ স্মৰণ কৰে। লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ ওডিষ্যাৰ সম্বলপ্ৰতো সাহিত্যৰ্থী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা স্মৃতি ৰক্ষা সমিতিয়ে উদ্যাপন কৰে সাহিত্যৰথীৰ ১৫৮ সংখ্যক জন্মদিন। আনহাতে কলকতাৰ অসম ভৱনৰ আবাসীক আয়ুক্ত তাপশ দেৱে বন্তি প্ৰজ্বলনেৰে সাহিত্যৰথী গৰাকীৰ জন্ম দিন উদযাপন কৰা হয়। সম্বলপ্ৰত গংগাধৰ মেহেৰ বিশ্ববিদ্যালয়ত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ জয়ন্তী উদ্যাপন অনুষ্ঠানত অসমৰ তেজপুৰৰ দৰং মহাবিদ্যালয়ৰ প্রাক্তন উপাধ্যক্ষ ড॰ সতীশ চন্দ্র ভট্টাচার্যই ভাষণত কয়-সাহি ত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাক ওড়িয়া আৰু অসমীয়া সাহিত্যৰ মাজৰ আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য দলং হিচাপে প্রমাণ কৰিব পাৰি। ওড়িয়া আৰু অসমীয়া সাহিত্যৰ তুলনামূলক অধ্যয়নৰ বাবে এচার্ট হ'ব বুলি তেওঁ ভাষণত কয়।প্রাক্তন উপাধ্যক্ষ ড॰ ভট্টাচার্য সম্বলপুৰ ভ্ৰমণলৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ চৌধুৰীৰ সৈতে জি এম বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্যৰ ওচৰত সৌজন্যতামূলক সাক্ষাৎ কৰে। ড॰ ভট্টাচাৰ্যই যেতিয়া ইংৰাজীত কথা পাতিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল, তেতিয়া ড॰ এন নাগাৰাজুৱে অসমীয়াত সঁহাৰি দিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। তেওঁ ক'লে যে তেওঁ কেতিয়াবা অসমত আছিল আৰু অসমীয়া ভালকৈ জানে। জি এম বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ওড়িয়া আৰু সংস্কৃত বিভাগৰ উদ্যোগত আয়োজিত এক যুটীয়া সভাত ড॰ ভট্টাচার্যক বক্তৃতা দিবলৈ আমন্ত্ৰণ জনোৱা হয়। ভট্টাচাৰ্যই বেজবৰুৱাৰ লেখাত সম্বলপুৰ অঞ্চলৰ ছ'চিয়েল কালচাৰেল ছিনাৰিউৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। তেওঁ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বেজবৰুৱাৰ লেখা আৰু জীৱনৰ মাজেৰে গৈ তুলনামূলক অধ্যয়ন কৰিবলৈ আহ্বান জনায়। সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা স্মৃতি ৰক্ষা সমিতিৰ আহায়ক দীপক পাণ্ডাই এই উপলক্ষে ভাষণ দি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক সম্বলপুৰৰ সৈতে বেজবৰুৱাৰ সম্পৰ্ক আৰু তেওঁৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ বিষয়ে অৱগত কৰে। বিশিষ্ট কবি তথা জি এম বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ভীম ভোই চকীৰ অধ্যাপক ড॰ প্ৰদীপ পাণ্ডাই বিভিন্ন ভাষাত তুলনামূলক অধ্যয়ন আৰু অনুবাদৰ গুৰুত্বৰ

বিষয়ে বক্তব্য আগবঢ়ায়। যদিও চিত্রনাট্যসমূহ বেলেগ সাহিত্য এক, ইয়াৰ লক্ষ্য আৰু বস্তু সমগ্ৰ বিশ্বৰ মাজেৰে এক। তেওঁ কয় যে সম্বলপুৰ অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বেজবৰুৱাৰ লেখা পঢ়িব লাগিব। ওডিয়াৰ বিভাগৰ মুৰব্বী ড॰ লক্ষ্মীপ্ৰিয়া বেহেৰাৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত সভাত ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰে জি এম বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সংস্কৃত বিভাগৰ এইচ অ'ডি ড॰ সুনেলী দেইয়ে। গৱেষক পণ্ডিতসকলে বেজবৰুৱা আৰু তেওঁৰ লেখাৰ বিষয়ে কিছু প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰে। আনহাতে, গুৱাহাটীতো সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা স্মৃতিৰক্ষা সমিতিৰ উদ্যোগত আৰু অসম চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক সঞ্চালকালয়ৰ সহযোগত অনুষ্ঠিত অনুষ্ঠানত অসম চৰকাৰৰ সাংস্কৃতিক মন্ত্ৰী বিমল বৰাই ভাষণত কয়-লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা ১৫৮ সংখ্যক জয়ন্তীত সাহিত্যৰথী গৰাকীক। দ্ধাৰে সোঁৱৰণ কৰিছোঁ। লক্ষ্মীনাথ বয়সতে বেজবৰুৱাই অসমীয়া ভাষাৰ উন্নতিৰ বাবে কাম কৰি গৈছিল। 'লভিতা' প্ৰসংগত তেওঁ ৰাইজৰ মততেই একমত বুলি উল্লেখ কৰে। মন্ত্ৰী বৰাই কয়- মহান মনিষী সকলৰ অসম সৃষ্টিৰাজি বিকৃত কৰাটো আমাৰ ভাষা, অসমীয়া জাতিৰ বাবে ভাল লক্ষণ নহয়। যিসকলে এনেকুৱা কাম কৰিছে, সাংস্কৃতিক গোষ্ঠী, নাট্যকাৰ সকলোকে সাংস্কৃতিক জগতখনক সন্মাই জনাই নিজৰ মত স্পষ্ট কৰিবলৈ তেওঁ আহ্বান জনায়। বৰাই পুনৰ কয়- ৰাইজে গঠন কৰা এইখন চৰকাৰ, গতিকে সাংস্কৃতিক গোষ্ঠীয়ে সমালোচনা কৰা চৰকাৰে সমালোচনা কৰা, ৰাইজে সমালোচনা একেই কথা। অনুষ্ঠানত সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা স্মৃতি ৰক্ষা সমিতিৰ সভাপতি প্ৰদ্যুত কুমাৰ চৌধুৰী, সম্পাদক ৰন্টু ডেকা, গুৰুকুল গ্ৰামাৰ ছিনিয়ৰ ছেকেণ্ডাৰীৰ প্ৰতিষ্ঠাপক অধ্যক্ষ বসন্ত কমাৰ ভূঞা উপস্থিত থাকে।

পশ্চিম গুৱাহাটী বিধান পৰিষদৰ অগপৰ ৩৮ সংখ্যক প্ৰতিষ্ঠা দিৱস ডিলী বাৰ্তাসেৱা- অসম গণ উদ্যাপন

ৰঙিলী বাৰ্ত্তাসেৱা- অসম গণ পৰিষদৰ পশ্চিম গুৱাহাটী বিধান পৰিষদৰ উদ্যোগত তথা মহানগৰীৰ ১২ নং ৱাৰ্ডৰ সহযোগত আজি মহানগৰীৰ চেগুণবাৰী বিহুতলীত দিনজোৰা কাৰ্যসূচীৰে অসম গণ পৰিষদ দলৰ ৩৮ সংখ্যক প্ৰতিষ্ঠা দিৱস উদযাপন কৰা হয়। কাৰ্যসূচীৰ সৈতে সংগতি ৰাখি দলীয় পতাকা আনুষ্ঠানিকভাৱে উত্তোলন কৰে অসম গণ পৰিষদৰ কেন্দ্ৰীয় সমিতিৰ সম্পাদক সূভাষ শৰ্মাই।শ্বহীদ তৰ্পণ কৰে ক্ৰমে শ্বহীদ মহেন্দ্ৰ দাসৰ সহধৰ্মিনী ৰানু বালা দাস আৰু শ্বহীদ মহন্ত দাসৰ সহধৰ্মিনী কমলা দাসে।ইয়াৰ পাছত অগপ দলৰ কেন্দ্ৰীয় সম্পাদক সুভাষ শৰ্মাৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত মকলি সভাত অগপ দলৰ জন্মলগ্নৰে পৰা বৰ্তমানলৈকে ওতঃপ্রোতভাৱে জড়িত হৈ থাকি আঞ্চলিক দলটোক আগুৱাই লৈ যোৱাৰ ক্ষেত্ৰত বহুমূলীয়া অৱদান আগবঢ়োৱা এঘাৰ গৰাকী

বয়োজ্যেষ্ঠ দলীয় নেতাক
আনুষ্ঠানিক ভাৱে সন্মর্ধনা
জনোৱা হয়। সভাৰ আৰম্ভণিতে
উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা কৰে পশ্চিম
গুৱাহাটী সমস্তি সমিতিৰ
সম্পাদক ৰবীন দৈমাৰীয়ে।
সভাত উপস্থিত থাকি কেন্দ্রীয়
সমিতিৰ সম্পাদক সুভাষ শর্মাই
পশ্চিম গুৱাহাটী সমস্তিটোৰ
সামগ্রিক উন্নয়নত অগপ দলে
প্রতিষ্ঠা কালৰে পৰা গ্রহণ কৰি
অহা ভূমিকা আৰু অৱদান
সন্দর্ভত এক গুৰুত্বপূর্ণ ভাষণ
প্রদান কৰে। সভাত মহানগৰীৰ
১০ নং, ১২ নং আৰু ১৩ নং

ৱাৰ্ডৰ পাৰিষদ ক্ৰমে কল্পনা দাস, দীপাংকৰ বৈশ্য আৰু পূৰবী তালুকদাৰৰ লগতে ৰাণী আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ অধ্যক্ষ পৰমেশ্বৰ বৰ্মণ, কাঁহিকুছি গাঁও পঞ্চায়তৰ সভাপতি জগন্নাথ ঠাকুৰীয়া, প্ৰাক্তন পাৰিষদ ভূপেন ঠাকুৰীয়া, অগপ দলৰ কামৰূপ জিলাৰ সাধাৰণ সম্পাদক পৰেশ বৰুৱা, পশ্চিম গুৱাহাটী বিধান পৰিষদৰ উপদেষ্টা হেমেন ডেকা, সমষ্টি সমিতিৰ উপদেষ্টা গোলাপ ডেকা, দিগম্বৰ বৰ্মন আদিৰ উপৰি কেবাজনো দলীয় নেতা-কৰ্মী উপস্থিত থাকে। লভিতা বনাম লভিতা

(মোৰ শ্ৰদ্ধেয় যি সকলে জ্যোতিপ্ৰসাদৰ "লভিতা" খন পঢ়া নাই পঢ়ি লয় যেন) ভ্ৰাম্যমাণৰ মঞ্চত ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালাৰ প্ৰথম "লভিতা" মঞ্জু হৈছিল ''চিত্ৰলেখা থিয়েটাৰত''(পিছলৈ উপাসনা থিয়েটাৰ)।১৯৮৪-৮৫ নাট্যবৰ্ষত "মকুন্দ থিয়েটাৰত" জ্যোতি প্ৰসাদৰ "লভিতা" মঞ্চস্থ হৈছিল নাট্যকাৰ উগ্ৰমেনাৰ পৰিচালনাত সেই বৰ্ষতে লভিতাৰ চৰিত্ৰত অভিনয় কৰি পোন প্ৰথম বাৰৰ বাবে ভ্ৰাম্যমাণত জুৰি শৰ্মাই পদাৰ্পণ কৰিছিল। পূর্বজ্যোতি থিয়েটাৰত জ্যোতিপ্ৰসাদৰ নাটক "শোনিত কুঁৱৰী" আৰু হেঙুল থিয়েটাৰত "কাৰেঙৰ লিগিৰি" ইতিমধ্যে মঞ্চস্থ হৈ গৈছে হবহু ৰূপত। ডঃ হীৰেন গোহাঁইৰ মুখ্য সম্পাদনাত অসম প্ৰকাশন পৰিষদে প্ৰকাশ কৰা "জ্যোতিপ্ৰসাদ ৰচনাৱলীত উল্লেখ কৰি গৈছে-"লভিতা আদৰ্শমুলক অসমীয়া ছোৱালীৰ চৰিত্ৰ নহয়। নায়ক-নায়িকা হিচাপে ইয়াত চৰিত্ৰ নাই। ইয়াৰ নায়ক গোটেই অসমীয়া ৰাইজ। সমালোচক, পাঠকে ইয়াত যদি গতানুগতিক

নাটকৰ দৰেই নায়ক-নায়িকা

বিচাৰে হতাশ হ'ব।" ১৯৪৭ চনৰ পূজাত ডিব্ৰুগড়ৰ ৰঙ্গমঞ্চত এই নাট খনৰ প্ৰথম অভিনয় হয়। আৱাহন থিয়েটাৰৰ প্ৰতিস্থাপক প্ৰযোজক শ্ৰদ্ধাৰ কৃষ্ণ ৰয় দেৱ তথা মাননীয়া প্ৰস্তুতি পৰাশৰ বাইদেউ, ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ "লভিতা" নাটক খনক আপোনালোকে এই নাট্যবৰ্ষৰ বাবে নাট্যকাৰ অভিজিত ভট্টাচাৰ্যৰ হতুৱাই নতুনকৈ লিখাৰ প্ৰয়োজন বোধ কৰিলে কিয়? জ্যোতিপ্রসাদে লিখা নাটক খন ভূল আছিল নেকি? মুল নাটক খনৰ প্ৰায় চল্লিশ শতাংশ সংলাপ, সকলোবোৰ চৰিত্ৰ একে ৰখাৰ পিছত বাকী খিনি সংলাপেৰে নাটক খন সংগীতত "ৰিমি" কৰাৰ দৰে বোধ কৰিলে নেকি? আপোনালোকে জ্যোতিপ্ৰসাদৰ ৰচনাৱলীত নাটক খন পঠন কৰিছে নিশ্চয় তাৰ পিছত এই সিদ্ধান্ত লৈছে। ৰূপকোঁৱৰে লিখা নাটক খন ইতিমধ্যে দুখনকৈ ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰে দুখন মঞ্চত মঞ্চস্থ কৰিছে এই ইতিহাস আপোনালোকৰ অবিদিত নহয়। তাৰ পিছত আপোনালোকৰ ঘোষণা অসাৰ বুলি ভবাৰ থল নাই নে ?

জ্যোতিপ্রসাদে "লভিতা" নাটকত আঠটা গীত অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছিল। "মোৰে জীৱনৰে সখা কৃষ্ও" গীতটো আমি মুল লভিতাত বিচাৰি নাপাও। যিটো "কাৰেঙৰ লিগিৰিত" হে আছে। "লভিতাৰ "মৃত্যুৰ পিছত "লুইতৰ আকাশত তৰাৰ তৰাৱলী"গীতটো অন্তৰ্ভুক্ত কৰা ন'হল। জ্যোতিপ্ৰসাদে "লভিতাৰ" আৰম্ভণি কৰিছিল এফাকি বনগীতেৰে।" মোৰ বাৰীত ফুলিল ইন্দ্ৰজিত মালতী"। জ্যোতিপ্ৰসাদৰ "লভিতাত" ক'তো আমি "ভাৰত মাতা কি জয়" শ্লোগান শুনিবলৈ নাপাও "বন্দে মাতৰম" "জয় হিন্দ" হে মুৰ্তমান।অভিজিত ভট্টাচাৰ্যই কিয় "কৃষ্ডৰ" ৰূপত গোলাপক বিবেচনা কৰিলে। যিজন গোলাপক লভিতাই আজিৰ দিনৰ ডেকা হ'ব নোৱাৰে বুলি অভিহিত কৰিছে সেই জনক লৈ এইটো অন্তৰংগ গান হোৱাৰ যুক্তিযুক্ততা কিমান ? বাৰে বাৰে গোলাপক কৃষ্ণৰ ৰূপত ৰাধা হৈ লভিতাই বিচৰা, বাঁহীৰ সুৰত লভিতাক মতলীয়া কৰাৰ লজিক খিনি বিচাৰি নাপালো। নাট্যকাৰৰ জ্যোতিপ্ৰসাদৰ চিন্তাক দীনতাৰ গৰ্ভত ৰাখি নাটক খন ৰচনা কৰাৰ ধৃষ্টতা কিয় ? আৱাহনৰ

নলবাৰী
ভোটিপ্ৰসাদ আগৰ বালা
ভাটিপ্ৰসাদ আগৰ বালা
থণ্ডত ''লভিতাক''উপস্থাপন কৰা কোৱা হ'ব । ডিব্ৰুগড়ৰ ড্ৰেমাটিক

মঞ্চত "লভিতাক" উপস্থাপন কৰা হ'ল একমাত্র ব্যৱসায়িক নাটকৰ ৰূপত। ৪২ ৰ গণ আন্দোলনৰ শ্বহীদ ''কনকলতাৰ''মৃত্যুৰে নাটক খনৰ আৰম্ভণি কৰা হ'ল। জ্যোতি প্ৰসাদৰ চিন্তাতকৈ যেন অভিজিত ভট্টাচাৰ্যৰ হে চিন্তনীয় চিন্তন । ৪২ ৰ গণ আন্দোলনৰ পটভুমি যেন ভট্টাচাৰ্যইহে সঠিক ৰূপত তুলি ধৰিলে। যি খন নাটক ৰচনা কৰি ৰূপকোঁৱৰ জ্যোতিপ্ৰসাদে নাটক খনত কোনো নায়ক নায়িকা নাই বুলি কৈ গৈছে সেইখন নাটকৰ মাজতে জ্যোতি প্ৰসাদৰ চৰিত্ৰক টানি আনি নায়িকাৰ নামেৰে "লভিতা" বুলি কিয় উপস্থাপন কৰা হ'ল আমাৰ বোধৰ বাহিৰত। এই খিনিতে উল্লেখ্য যে...."এই নাটক খন মই লেখিছো বোলাতকৈও মোৰ হতুৱাই লেখাইছে বুলিলেহে সঁচা কথা

কোৱা হ'ব। ডিব্ৰুগড়ৰ ড্ৰেমাটিক আৰ্ট প্লেয়াৰ্ছৰ আৰ্টিস্ট সকলৰ উৎসাহ; বিশেষকৈ শ্ৰীমান অভ্য় দুৱৰা আৰু শ্ৰীমান তৰুন দুৱৰাৰ বাবেইহে এই নাটক সৃষ্টি হ'বলৈ পালে। এই নাটক খন ওলোৱাৰ বাবে যদি কোনোবাই বিশেষ ধন্যবাদ পাব লাগে নিশ্চয় তেওঁলোকেইহে।

ৰন্টু কুমাৰ শৰ্মা

তামোলবাৰী চাহ-বাগিচা পো: লাহোৱাল

১৯৪৭ শ্রীজ্যোতি প্রসাদ
আগৰৱালা (জ্যোতি প্রসাদ
ৰচনাবলী।পৃষ্ঠানং ১৬৯/১৭৯)
জ্যোতিপ্রসাদৰ ওপৰোক্ত কথা
খিনিৰ পৰা যদি নাট্যকাৰ
অভিজিত ভট্টাচার্যই নাটকৰ
পটভুমি তৈয়াৰ কৰাৰ
মানসিকতাৰে নাটক খন ৰচনা
কৰিছেই অতি হাস্যকৰ হিচাপে
(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

সুখ আমাৰ সৃষ্টি

আমি বিচাৰধাৰাত যি বিশ্বাস পদ্ধতি গঢ়ি তুলিছো, সেই অনুসৰি আমি গোটেই দিন ভৱিষ্যতত সুখৰ সন্ধান কৰি আহিছো । আমি কওঁ যে- যদি এনেকুৱা হয় তেতিয়া মই সুখী হম। আজি আমি অতিতলৈ ঘূৰি চাই কওঁ যে-ছাত্ৰ জীৱনটোৱেই শ্রেষ্ঠ জীৱন, কিন্তু যেতিয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী জীৱন থাকে; তেতিয়া কওঁ যে- যেতিয়া স্কুল শেষ হ'ব, যেতিয়া মই কলেজলৈ যাম বা চাকৰি এটা পাম, তেতিয়া মই সুখী হ'ম। আমাৰ পঢ়া-শুনাও শেষ হ'ল, আমি চাকৰিতো সোমালোঁ। তাৰ পিছত আমি ভাবিলোঁ জীৱনত এজন সংগী আহিব আৰু তেতিয়া মই সুখী হ'ম।পিছত সেই সম্পর্কটো হ'ল, তাৰ পিছত আকৌ আমি ভাবিলোঁ, যেতিয়া আমাৰ পৰিয়াল হ'ব, তেতিয়া মই সুখী হ'ম। যেতিয়াই আমি কওঁ যে- এনেকুৱা হ'লে মই সুখী হ'ম, তেনেকুৱা হ'লে মই সুখী হ'ম, অৰ্থাৎ আমি এতিয়াও সুখী নহয়।এনকৈ আমি প্ৰতিবাৰেই আমাৰ সুখ স্থগিত কৰি ৰাখিছোঁ, পিছে আমি সুখী কেতিয়া হ'ম ?

'আমি কওঁ যে- সেই দিনবোৰ বৰ ভাল আছিল'। আমি বৰ্তমানত আছোঁ আৰু যি হ'বলৈ ওলাইছে ব্ৰহ্মাকুমাৰ আকাশ সাহা,সৰভোগ

বা যি হৈ আছে তাতে আমি সুখ বিচাৰিব যাওঁ। বৰ্তমানত জীয়াই থাকি আমি প্রতিটো মুহূর্ততে হয় অতীতৰ কথা চিন্তা কৰি আছোঁ নতুবা আগন্তুক মুহূৰ্তটোৰ কথা চিন্তা কৰিছোঁ। এদিন আপুনি আপোনাৰ চিন্তাবোৰ পৰীক্ষা কৰি চাব, সেইবোৰ অতীতৰ লগত জড়িত নে ভৱিষ্যতৰ লগত জড়িত। আমি সুখৰ বাবে নিৰ্ভৰশীল হৈ পৰো যে নতুন কিবা এটা হ'ব তেতিয়া মই সুখ হ'ম, এই প্ৰক্ৰিয়াৰে আমি প্ৰতিটো মুহূৰ্ত পাৰ কৰি আছোঁ ।এনে সুখ; আমাৰ কিছুমান প্ৰাপ্তিৰ ওপৰত বা আমি যি কাম কৰিছো তাৰ ওপৰত বা মানুহৰ আচৰণৰ ওপৰত বা কোনো বস্তুৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। আমি যেতিয়া কিবা এটাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ

থাকোঁ তেতিয়া আমি কেনেকৈ সুখী হ'ম ?

ভয় আৰু সুখ একেলগে থাকিব নোৱাৰে।যদি আমি ভয়ত আছোঁ, তেতিয়া আমি সুখী হ'ব নোৱাৰো। ধৰি লওক; মোৰ সুখ আপোনাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল, তেতিয়া মই সদায় ভয়ত থাকিম যে- তেওঁ মোৰ ওপৰত খং তো কৰা নাই! তেওঁ সুখী নে! তেওঁ সম্ভষ্ট নে! তেওঁক সুখী কৰি ৰাখিবলৈ মই কি কৰিব লাগিব! গতিকে এয়া ভয়. নিৰাপত াহীনতা। য'ত নিৰ্ভৰশীলতা থাকে তাত নিৰাপতাহীনতাৰ অনুভূতি হোৱাটো নিশ্চিত।যদি মোৰ সুখ কোনো বস্তু বা ব্যক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, তেন্তে আমি গোটেই

<u>(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)</u>

নিয়ৰ সিক্ত শেৱালী

ময়ূৰাক্ষী গগৈ

তোমাৰ এই মোহনীয় ৰূপ। স্নিগ্ধ জোনাক নিশা শুভ্ৰ সাজেৰে তুমি যে সৰগৰ পৰী। তুমি সৌন্দৰ্যৰ আকৰ, তোমাৰ সৌন্দৰ্য পান কৰিবলৈ ব্যাকুলতাৰ সীমা নাই। কিন্তু ? তোমাৰ যে ইমান অভিমান! তোমাৰ সৌন্দৰ্যৰ সুধা পান কৰাৰ আগতেই, মৰহি শুই পৰা দুবৰিৰ দলিচাত । ইমান নিৰবে সৌন্দৰ্যৰ সফুঁৰা বিলোৱা, তোমাৰ এই নিৰৱতাতেই লুকাই আছে সমস্ত বিৰহ-বেদনা।

ব্ৰহ্মপুত্ৰ উদ্যোগ প্ৰাঃ লিং Brahmaputra Udyog Pvt. Limited

REGISTERED OFFICE:- Panbazar, Ghy-1

Manufactures of:-

JANASANYOG- 2602/22

আপোনাৰ বেংক একডিণ্ট নম্বৰ, ডেবিট-ক্ৰেডিট কাৰ্ড নম্বৰ, পিন, চি ভি ভি নম্বৰ, অ' টি পি কাৰো লগত শ্বেয়াৰ নকৰিব।

আপুति অतलाইत विडीय প্রৱঞ্চকৰ চিকাৰ হ'ব পাৰে।

यिन आश्रुति अतलाइत विडीय अव्धक्त किकाब हिएह. ত্যেন্ত তত্তালিকে অভিযোগ দাখিল কৰক

५८४१ (श्ट्रालाईत त१ ५५०० ७

চাইবাৰ অপৰাধৰ গোচৰ www.cybercrime.gov.in • অনলাইনযোগে দাখিল কৰক।

প্ৰতিটো পনতে আপোনাৰ সেৱাত অসম আৰক্ষী

ইতিবাচক চিন্তাঃ

আমি বাতৰি কাকত তথা বিভিন্ন মাধ্যমৰ জৰিয়তে ইতি বাচক উক্তি পঢ়িবলৈ পাওঁ। এই উক্তি সমূহে আমাক জীয়াই থকাৰ প্ৰেৰণা দিয়ে নহয় নে ংইতি বাচক বাণী সমূহে মানুহক আশা-বাদী কৰাৰ লগতে ৰোগ প্ৰতিৰোধ

ক্ষমতা বৃদ্ধি কৰে। নেতি বাচক চিন্তাই মানুহৰ উচ্চ ৰক্তচাপ, অতিৰিক্ত উদ্বেগ আদি বঢ়ায়। সাহিত্য জগতৰ অন্যতম লেখক ড॰ পাৰ্থ চট্টোপাধ্যয় দেৱৰ মতে, নিজৰ লগতে সমাজৰ উন্নতিৰ বাবে কৰা চিন্তাই হ'ল ইতি বাচক

জ্যোতিস্মিতা গোস্বামী শর্মা

চিন্তা। আনৰ ক্ষতি নকৰাকৈ নিজৰ উন্নতি কৰাক হে প্ৰকৃত উন্নতি বুলিব পাৰি। তেখেতে এই চিন্তাৰ কিছুমান নীতি আগবঢাইছে।

- ১) ব্যক্তিৰ মনোবল অটুট থাকিব লাগে।
- মনোবলৰ বাবে নিজক সাহিত্য, কলা সংস্কৃতিৰ লগত জড়িত ৰাখিব লাগে।
- ২) নিজকে পৰাজিত বুলি ভাবিব নালাগে।

মানুহ মাত্ৰে ভুল হয়। ভুল সংশোধনৰ কৰি সঠিক পথত উপনীত হ'ব পাৰি।

<u>(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)</u>

মৰিকলং

নকিবুল এহছান, নিউয়ৰ্ক

কলঙসুঁতিখন কুকুৰাকটা পাহাৰ আৰু ম'হগৰৰ ওচৰত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পৰা ওলাই অকাই পকাই নগাঁও চহৰৰ মাজেৰে পূবলৈ গৈ গুৱাহাটীৰ ওচৰত কাজলীমুখত আকৌ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ লগ লাগিছে। নগাঁও চহৰৰ দাঁতিত থকা মৰিকলং আৰু পোতাকলং বিল দুখন কলঙে এৰিথৈ যোৱা এৰাসুঁতি। মৰিকলঙৰ কানত আমাৰ ঘৰ। মোৰ সৰুকালৰ সকলো স্মৃতিৰ সাক্ষী।

মোৰ দুখন পৃথিবীৰ দুছোৱা জীৱনৰ পোৱা আৰু নোপোৱাৰ হাঁহি আৰু কান্দোনৰ মাজৰ দলং। মোৰ মৰমৰ মোৰ চেনেহৰ মৰি মৰি নমৰা মৰিকলং মৰিকলং। ল'ৰালিৰ ধেমালীৰ কত হাঁহি ৰগৰৰ ৰং খেল খৰিয়াল আৰু অভিমানী খং আজিও তেনেকৈ সাক্ষীহৈ আছৰৈ তই মৰমৰ মৰিকলং। আলেঙে আলেঙে কলঙে দেখোন তোক আজিও জুমি জুমি চায়, তোক চাগে পাহৰাই নাই কাকনো পুতিলে তাই পোতাকলঙত? তাকেনো মাৰিলে কোন ছলে? দুয়োজনী আছিলি সোদৰৰ ভনী

নুকুলালে তহঁতৰ বলে?
হঞে
টলঙী কলঙীজনী
লচপচি ৰাংঢালী
ডাংকাটি হুতাইতাই,
পালে নেকি পৰুৱাই
উৱাদিহ হেৰুৱাই
ফুৰিছ্যে অনাই বনাই?
উজনিত বাই ভনী
আছে তোৰ কেইজনী
দিহিঙে দিপাঙে
কেনি দিচাং দিবং?
তোৰ পিছে নাম থলে
কোনেনো কলং?
কিনো গুণিছিলি

কিনো ভাবিছিলি

কি পাং পাতিছিলি আৰু কিয় তই এনেকৈ বৰনৈ কেনেকৈ এৰিথৈ আহিছিলি বাৰু ? লইতৰ বক্তে সুখতে আছিলি কোন ভূতে কিলাইছিল তোক? শুকাই চেৰেমা পৰি চিচৈ পোৱালী হলি এতিয়া কৰিছ কিয় শোক? বুঢ়া লুইত নামহে তাৰ শকতিত সীমা চাৰ হেজাৰ পিলিঙা ডেকা তাৰ তিনটিলিকা বঢ়াই মিচিকি হাঁহে ছাপনি উভতি আহে কোন আহে কোন যায় লুইতৰ কানসাৰ নাই। কলঙৰ কানে কানে বিহলঙনি কচুৱনী ঢেকীয়াৰ লানি ম'হৰ পিঠিত উঠি বগলী বাইটি দেখাত লাগিছে নিৰামই আহাৰ গৰজি আহে শাওন সেমেকি নামে বাঢ়ে বিলৰ বাঢ়নি পানী দোকোলটকা অঁহিয়াই আহিনে কাতিত কুৱঁলি নামে বিলৰ বুকুত ফুলে জকমকী পানীমেটেকা আমি চেঙেলিয়া আছিলো তেতিয়া পাখিলগা

বাঘৰ আগতেল খোৱা,

জেং টানো ধৰোঁ চেং

জপিয়াই উঠে বেং

বৰশী চিপত ৰঙা জিয়াঁৰ লগত চলচলি চেঙেলীয়ে নাচে। সাঁত বিহু মিলি ৰং সকলোটি একেটি দিনতে যেন যাঁচে। তোৰ মৰম মাইহাং তোৰ আদৰ আপং এঢোক দিবিনে মোক? ফুৰি আহোঁ সৰগৰ পৰা। কিৰিটীৰ উৰিব ৰাং নাটৰো পৰিব সাং বান্ধি থবি মোক এৰি যদি যাবলৈ খোজোঁ এই ধৰা। আজি নেহাঁহিবি মোক মই কৰা নাই চং আজি নেহাঁহিবি মোক মই ধৰা নাই ঢং তোৰ মৰমৰ মদিৰাৰ ধৰিছে ৰাগী খোজ মোৰ ধলং পলং। তই মোৰ মৰমৰ তই মোৰ চেনেহৰ জীৱনৰ মৰণৰ ইপাৰৰ সিপাৰৰ

মাজৰ দলং

মৰিকলং

মৰিকলং।

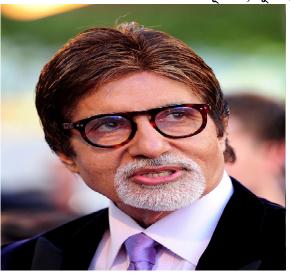
П

П

П

আশী বছৰীয়া জন্মদিন

দেৱীকা বৰপূজাৰী, মুম্বাই

১১ অক্টোবৰতে এলাহাবাদত জন্ম গ্ৰহণ কৰা ভাৰতবৰ্ষৰ সবাতোকৈ জনপ্ৰিয়, কৃতকাৰ্যতাৰ শিখৰত থকা Amitabh Bachchan ৰ ওপজা দিন। ওপজা দিনটোত KBC ৰ মঞ্চত Sony আৰু KBC য়ে অমিতাভক আবেগ প্ৰবন হোৱাকৈ উদযাপন কৰে য'ত অমিতাভৰ পত্নী আৰু পুত্ৰও উপস্থিত আছিল। অমিতাভৰ প্ৰিয় বঙালী গীত,

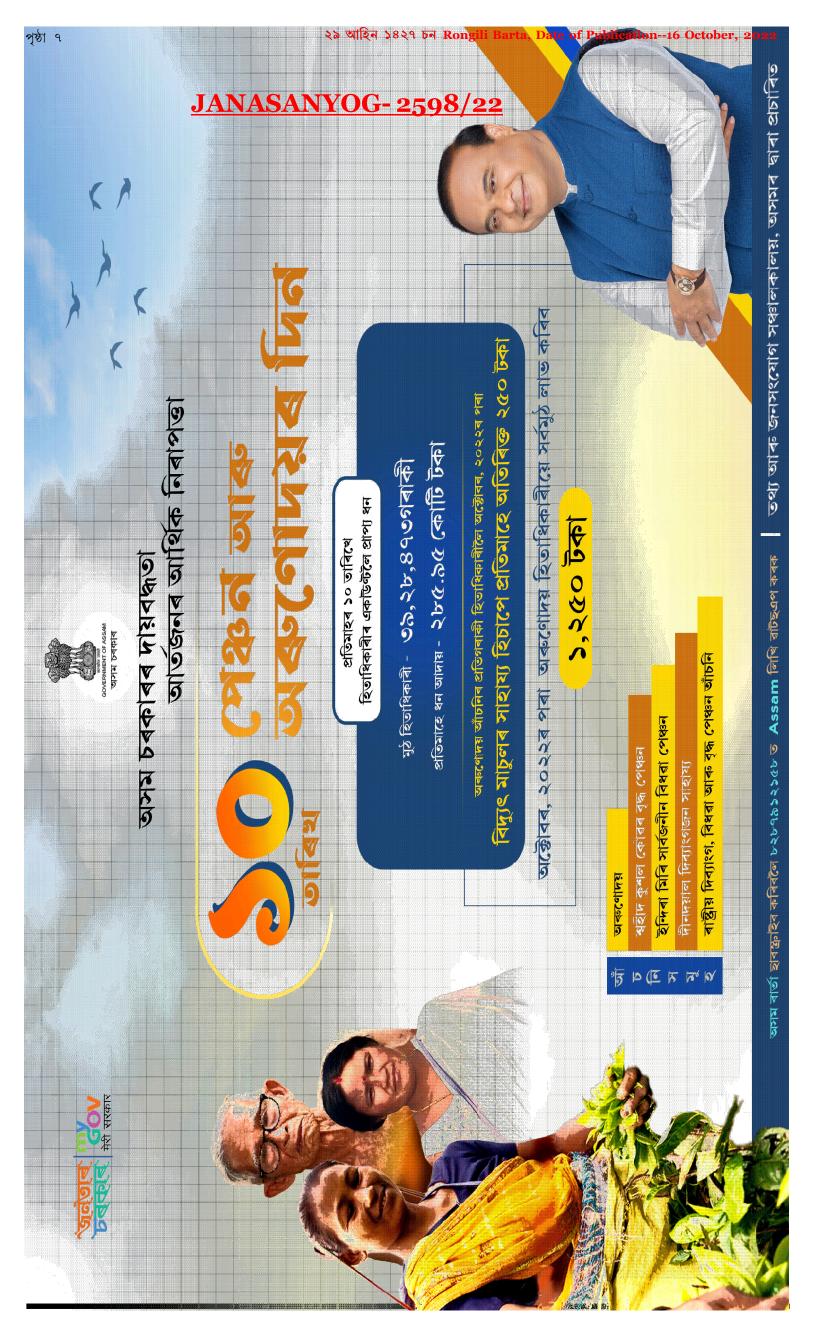
ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰৰ 'একলা চল ৰে 'ৰ পাছতেই বাসকৱনীয়া অৰ্কেষ্ট্ৰা ই সকলোকে মুগ্ধ কৰি ৰাখিছিল। অমিতাভ বছনে প্ৰায় সকলো প্ৰখ্যাত পৰিচালকৰ লগত – প্ৰায় ১৭৫ খন কথাছবিত কাম কৰিছে। কথাছবিৰ উপৰিও, অমিতাভে বিভিন্ন বিজ্ঞাপন, ব্ৰেণ্ড এম্বেছেদৰ আৰু নানা বিষয়ৰ পৃষ্ঠপোষকতা কৰি কিমান ধন আৰ্জন কৰিছে ঠিক নাই; (আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

একাত্ম

সংগীতা বৰুৱা, গুৱাহাটী

নিসংগতাৰ সৈতে মিতিৰালি মোৰ বহু দিনৰ! মোক লৈ নাসাজিবা তোমাৰ বাসনাৰ সোণালী কাৰেং। মইতো আগবঢাই দিয়া নাছিলোঁ কোনোদিনে কাৰো বাবে বন্ধুত্বৰ দুহাত। মিছা মৰমৰ মিছা সম্বন্ধৰ মিছা আকাংক্ষাৰ ক্ষণিক প্ৰলেপ সনাৰ হাবিয়াস মোৰ কাহানিও নাছিল। যি বিচাৰিছিল স্ব-ইচ্ছাই আগুৱাই দিছিল আলিংগনৰ দুহাত। এটি দুটিকৈ সাঁচি গৈছিলোঁ বহু অপূৰ্ণ কাহিনীৰ ইতিহাস। আজি আৰু বুৰঞ্জীৰ পুনৰাবৃত্তিৰ প্ৰয়োজন নাই। অনুগ্ৰহ কৰি মোক আৰু ভুল নুবুজিবা নিৰ্জনতাৰ সৈতে সহবাস মোৰ বহু যুগৰ তুমি বিচাৰিলেও নুবুজিবা কেতিয়াও মৌন ওঁঠৰ উন্মুক্ত সাৱলীল ভাষা । বিষাদৰ সতে সহবাস মোৰ প্ৰতি পল... মায়াৰ শেষ বিন্দৃত সপোন হেৰুৱা এটি যাযাবৰ চৰাইয়ে ক'লে. "তাৰ বাবেই জীৱনৰ প্ৰতি তোৰ ইমান মোহ!"

সুখ আমাৰ সৃষ্টি

দিনটো সেইবোৰৰ কথায়ে ভাবি থাকিম। ইমান কন্ত কৰাৰ পিছতো আমি সুখী নহয়, ইয়াৰ এটাই কাৰণ 'নিৰ্ভৰশীলতা', আমি নিজকে পৰিস্থিতিৰ ওপৰত, বস্তুৰ ওপৰত, ব্যক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল কৰি ৰাখিছো। যেতিয়া আমি ইমানবোৰ কথাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হৈ থাকোঁ, তেতিয়া সুখী কেনেকৈ হ'ম ? এটা আছে যিটো আমি বাহ্যিক দিশত কৰ্ম কৰো আৰু এটা হ'ল আমি কৰ্ম কৰি থাকোঁতে ভিতৰত যি অনুভৱ কৰো। উদাহৰণ, আমি কোনোবাৰ বাবে ভাল খাদ্য ৰান্ধিছো কিন্তু ভিতৰি ভিতৰি ভয় লাগিছে, তেতিয়া খাদ্য কেনেকুৱা হ'ব ? কোনোবা আলহি আহিছে, খাবলৈ দহ প্ৰকাৰৰ খাদ্য বস্তু বনাইছোঁ, কিন্তু তেতিয়া ভিতৰত কি শক্তিৰ সৃষ্টি হৈছে বা কি ভাবি আছোঁ, সেয়া বহুত গুৰুত্বপূৰ্ণ। যেতিয়া ভিতৰত ইতিবাচক শক্তিৰ সৃষ্টি হয়, তেতিয়া কৰ্ম ভুল নহ'ব। এতিয়া এনেকুৱা হয়; মই আপোনাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল বা মই আপোনাক বেছিকৈ সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰো, তাৰ পিছত যদি আপুনি অলপ দুখ দিয়ে বা আপুনি মোৰ ওপৰত সুখী নহয় তেন্তে মই লগে লগে প্ৰতিক্ৰিয়া কৰি তেওঁৰ পৰা আতৰি আহো। আমি যেতিয়া ভিতৰি ভাবে বেদনাৰ অনুভব কৰোঁ, ভয়ত থাকোঁ, তেতিয়া আমি ভালকৈ ক'বলৈ, ভাল কাম কৰিবলৈ বহুত কন্তু কৰিবলগীয়া হয়। আমি আনক সুখী কৰাৰ বিপৰিতে নিজে সুখী হৈ থাকো, এয়া চিন্তা ৰাখিব লাগিব । যদি আমি সুখী; তেতিয়া আমাৰ কৰ্ম সঠিক হ'ব, কাৰণ আমাৰ কথাৰ বীজ, আমাৰ কৰ্মৰ বীজ আমাৰ চিন্তাধাৰাত আছে। আমি আমাৰ চিন্তাধাৰা সলনি কৰিব লাগিব। আমি যিকোনো কৰ্ম কৰা অৱস্থাত আমাৰ মনত ইতিবাচক চিন্তা ৰাখিব লাগিব। ইতিবাচক চিন্তাই মনক শান্ত, সুস্থ কৰি ৰাখিব। আৰু যেতিয়া মন শান্ত, সস্থিৰ, তেন্তে আমাৰ সখ আমাৰ হাতত।

াতবাচক াচন্তাঃ

৩) ভৱিষ্যত দুৰ্ভাবনাৰ পৰা মুক্তি পাবলৈ সঞ্চয়ৰ প্ৰয়োজন।

৪) মৃত্যু ভয়ৰ পৰা বিৰত থাকিব লাগে। প্ৰতি জন মানুহৰে মৃত্যুৰ সময় নিশ্চিত কৰা থাকে।

ফ্ৰান্সৰ প্ৰাক্তন প্ৰেছিডেন্ত চাৰ্লছ দ্য গ'লৰ জীৱনৰ ওপৰত এঘাৰ বাৰ আক্ৰমণ হৈছিল। কিন্তু তেঁও প্ৰত্যেক বাৰে জীৱন ঘুৰাই পাইছিল।

আমাৰ মাজতো ইতি বাচক চিন্তা জাগ্ৰত হওঁক তাৰ কামনাৰে...

" অসত্যৰ পথৰ পৰা লৈ যোৱা মোক

সত্যৰ সুমহান পথত অন্ধকাৰৰ পৰা তুলি লোৱা তোমাৰ জ্যোতি ময় ৰথত মৃত্যু ভয় দুৰ কৰা হে মোৰ প্ৰিয় মোক পিন্ধাই দিয়া অমৃতৰ উত্তৰীয়া।"

আশী বছৰীয়া

শুনিবলৈ পোৱা মতে, প্রতিটো বিজ্ঞাপনত অমিতাভে পায় তিনিৰ পৰা আঠ ক্ৰৰ লৈকে। তথাপি ভাৰতৰ সৰ্বাধিক আৰ্জন কৰা অভিনেতা হ'ল শ্বাহৰুখ খান। পিছে, গুটখা ৰ বিজ্ঞাপন হে অমিতাভে কৰিব নালাগিছিল।

নিজৰ স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি অমিতাভে বহু বছৰৰ পৰা ভাত, মাছ, মাংস, মদ আৰু চিগাৰেট খোৱা বন্ধ কৰিছিল। অমিতাভক PETA ই তিনি বাৰকৈ 'hottest vegetarian' উপাধি প্ৰদান কৰিছে।

KBC ৰ বাইশ বছৰীয়া জনপ্ৰিয়তা কেৱে নুই কৰিব নোৱাৰে। বিভিন্ন কথা জানিবলৈ পোৱাৰ উপৰিও অমিতাভৰ সন্মোহন শক্তিৰে ভৰা ব্যক্তিত্বৰ বাবেও KBC আজি জনপ্ৰিয়তাৰ শিখৰত। ভাৰতৰ বাহিৰেও বিদেশতো যে অমিতাভৰ জনপ্ৰিয়তা আছে, সেই বিষয়ে মই নিজেই দুঠাইত দেখিছো।

ভেনিচ লৈ যাওঁতে কেইবাজনো ইটালীয়ানে মই ভাৰতৰ পৰা যোৱা বুলি শুনি অমিতাভৰ কথাকে সুধিছিল আৰু তুৰ্কী তো ফুৰিবলৈ অহা বেলজিয়ামৰ দল এটাই মোক অমিতাভৰ বিষয়ে সোধাত বেছ গৰ্ব অনুভৱ কৰিছিলো।

মুম্বাইত জুহু ৰ ফালে নিশা গলে, দেখা যায়, অমিতাভৰ 'জলসা' নামৰ বাসভবনৰ সন্মুখত গুণমুগ্ধৰ ভীৰ, কিয়নো মুম্বাইত থাকিলে ৰাতি এবাৰ হলেও অমিতাভে অনুগামী সকলক দেখা দিবলৈ চেষ্টা

এইজন জনপ্ৰিয় লোকলৈ জন্মদিনৰ শুভকামনা হিচাবে অলপ লিখিলো।

লভিতা বনাম লভিতা

বিবেচনা কৰিলো। এই ৰাজ্যৰ সাংবাদিক, সাহিত্যিক, নাট্য সমালোচক, কবিকুল, জাতীয় সংগঠন সমূহ তথা সচেতন প্রকৃত অসমীয়া নাগৰিক সকল আপোনালোকে "লভিতাৰ" ৰিমেক পোষ্টমৰ্টেম প্ৰত্যক্ষ কৰিছে নে ? চোৱা নাই যদি চাওক। তাৰ পিছত আপোনালোকৰ কৰণীয় একো নাইবুলি ভাবিব পাৰিব নে? যদি সচাঁকৈয়ে যুক্তি সংগতভাবে পতিয়ন নিয়াব পৰাকৈ সমিধান আছে আমাক জনাওক। কাইলৈ যদি কোনোবাই একে চিন্তনেৰে "ৰূপালীমক", "কাৰেঙৰ লিগিৰিক" বেশ্যাৰ !পতিতাৰ ৰূপত উপস্থাপন কৰে?? আপোনালোক সকলোৱে প্রত্যক্ষ কৰিবৰ বাবে সাজু হৈ থাকিব নে ? জ্যোতিৰ "লভিতাত" আমি ইলাহি ব'ক পাও মৌজাদাৰৰ ঘৰৰ লভিতা যেতিয়া মিলিটেৰীৰৰ হাতত ধৰ্ষিতা হ'বলৈ ওলাইছিল তেতিয়া ইলাহি ব' সৌভাগ্য ক্রমে লভিতাক ৰক্ষাকৰ্তাৰ ৰূপত অবতীৰ্ণ হয় এজন সাধাৰণ গঞা হিচাপে। আৰু গোলাপক জ্যোতিয়ে এজন ভয়াতুৰ কাপুৰুষ ৰূপে ''আজিৰ দিনৰ ডেকা হ'ব নোৱাৰা বুলি" চৰিত্ৰক বিদায় দিছে। কিন্তু অভিজিতৰ লভিতাত ইলাহি

ব'ৰ মুখেৰে যুদ্ধৰ কথা কোৱাইছে, মিলিটেৰীৰ সৈতে লভিতাক ল'গ পোৱাৰ কথা পাতিছে। গোলাপক শেষলৈকে ৰাখিছে. যুদ্ধ কৰাইছে, ত্ৰিৰংগ নিচান লৈ যুদ্ধ ভুমিত নিহত হৈছে, সেই নিচান লভিতাই লৈছে। মৌজাদাৰক এজন কামুক চৰিত্ৰ হিচাপে চিহ্নিত কৰিছে।নাট্যকাৰৰ এনে উদ্ভট চিন্তাৰ কাৰক কি ?নে জ্যোতিপ্রসাদে ভূলকৈ উপস্থাপন কৰিছিল ? ৰূপকোঁৱৰৰ লভিতাৰ যি নান্দনিক ৰূপ সেই নান্দনিকতাক খৰ্ব কৰা হোৱা নাই নে? অলপ ফহিয়াই চাও আহকচোন.... "জ্যোতি-সোঁৱৰণী সন্থা"ই প্ৰকাশ কৰা জ্যোতি ৰচনাৱলীৰ পৰাও কিছু সহায় লোৱা হৈছিল।দুৰ্ভাগ্যক্ৰমে ভৰত বৰপূজাৰীয়ে ছপোৱা 'শিল্পীৰ পৃথিৱী'আদৰ্শ স্বৰূপে নলৈ (এই খনত অজম্ৰ ছপাৰ ভূল আছিল)"জ্যোতি সোঁৱৰণী সন্থাই" ছপোৱা 'শিল্পীৰ পৃথিৱীকে' ছপাৰ কাৰনে গ্ৰহণ কৰাত এটা ডাঙৰ ত্ৰুটি হ'বলৈ পালে। মল 'শিল্পীৰ পথিৱীৰ' দুটামান ছেদ এই সংস্কৰণত বাদ দি থৈছিল। এই কথাৰ আমি ভু পোৱা নাছিলো; বৰপুজাৰীৰখনৰ লগত মিলাই চোৱাৰ সুমতিও ন'হ ল। ফলত.

জ্যোতিপ্ৰসাদৰ ৰচনা খণ্ডিত বা বিকৃত কৰাৰ অভিযোগ আমাৰ বিৰুদ্ধে কাগজে পত্ৰই উথ্বাপিত হ'ল। অবশ্যে জ্যোতি প্ৰসাদৰ কোনো ৰচনাকে বিকৃত কৰাৰ অভিসন্ধি আমাৰ মনোচিতেও নাছিল, ই নিতান্ত অসাৱধানবশত: হোৱা ভূল। যা হওক, আমাৰ সম্পাদনা কার্যত দোষ ত্রুটি আঙু লিয়াই দিয়া সমালোচক সকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। শ্রী সত্যেন্দ্র নাথ শর্মা, শ্রী সত্য

(পূৰ্বৰ সম্পাদনা সমিতিৰ দুযাৰ বক্তব্য।"জ্যোতি প্ৰসাদ ৰচনাৱলী।

প্ৰসাদ বৰুৱা, শ্ৰী নবকান্ত বৰুৱা, শ্ৰী বীৰেন্দ্ৰ নাথ দত্ত পষ্ঠা নং ৮৫/৮৬) জ্যোতি প্ৰসাদৰ ৰচনাৱলীৰ সম্পাদনা সমিতিৰ সেই সময়ৰ অতি শ্ৰদ্ধাৰ সন্মানীয় সদস্য সকলৰ অজানিত ভূলৰ বাবেই সেই সময়ত সমালোচিত হৈছিল চৰ্ছিত হৈছিল। আজি নাট্যকাৰ, পৰিচালক অভিজিত ভট্টাচাৰ্যই জ্যোতিপ্ৰসাদৰ মুল "লভিতা" নাটক খনক নতুনকৈ লিখি চৰিত্ৰ সৃষ্টি কৰি, সংলাপ ৰচনা কৰিছে সম্পূৰ্ণ সজ্ঞানে । ইয়াৰ বাবে দায়ী নহ'ব নে? জবাব দিহি হ'ব নালাগিব নে ? কোনে দিলে সেই কতৃত্ব? গ্ৰহণীয় বুলি মানি নোলোৱাৰ কোনো কথাই নাছিল যদিহে...অভিজিত ভট্টাচার্য দেবে ৪২ৰ গণ আন্দোলনক মুখ্য কৰি ''লভিতা''ৰ সৈতে সাম ? স্য ৰাখি 'ববিতা' 'ললিতা' যি নামেই নিদিয়ক কিয় নাম এটা দি নাটক খন সম্পাদিত কৰিলেহেতেন। আমাৰ উত্তৰ পুৰুষে জ্যোতিপ্ৰসাদৰ "লভিতা" আৰু অভিজিত ভট্টাচাৰ্যৰ "লভিতা " বুলি নাপাব নে? আজি যদি জ্যোতিপ্ৰসাদ কাইলৈ প্ৰফুল্ল বৰা, মহেন্দ্ৰ বৰঠাকুৰ, ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়া সকলোৰে নাটকক আৰ্হি কৰি ল'ব পৰা নাযাব নে ? জ্যোতি প্ৰসাদ আগৰৱালা দেবে জীৱনকালত ৰচনা কৰা সাতখন নাটকেই অন্য নাট্যকাৰৰ নামত লিখিব পৰাৰ সুযোগ নহ'ব নে ? এই সুযোগ উলিয়াই দিয়াৰ দোষত কোন দোষী হ'ব ? নাট্যকাৰ পৰিচালক অভিজিত ভট্টাচাৰ্য আৰু প্ৰতিস্থাপক প্ৰযোজক কৃষ্ণ ৰয়, প্ৰযোজিকা প্ৰস্তুতি পৰাশৰ ? আৱাহনৰ মুখ্য সচেতক প্ৰীতি শইকীয়া বাইদেউ তথা উপদেষ্টা মণ্ডলী সকল (অচ্যুৎ পাটোৱাৰী, কমল কুমাৰ ভাগৱতী, উৎপল মেনা ইত্যাদি) আপোনালোক আটাইয়ে এই বিষয়ে জ্ঞাত নিশ্চয়। সাধাৰণ দৃষ্টিত গীতে-মাতে ন "লভিতা" এখন উপভোগ্য নাটক....তৰালী শৰ্মাৰ

সংগীত. উদয় শংকৰৰ ক'ৰিঅগ্ৰাফ, জীৱন হাতীকাকতি, লাটুমনি ভূএগ, মঞ্জিল বৰুৱা, নিৰ্মল দত্ত, ঋতুৰাজ মহন্ত, মুনালদ্বী গোস্বামী তথা নাম ভূমিকাত প্ৰস্তুতি পৰাশৰ অভিনয় অতি সুন্দৰ। মুন শইকীয়া আৰু অৰুন বৰাৰ চৰিত্ৰায়নক অতি তুলুঙা ৰূপত উপস্থাপন কৰা হ'ল। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা ৰচনাৱলীৰ মখ্য সম্পাদক শ্ৰদ্ধেয় ডঃ হীৰেন গোহাঁই চাৰ তথা সহযোগী সম্পাদক ডঃ পৰমানন্দ মজুমদাৰ আৰু সমীন্দ্ৰ হুজুৰি দেৱ আপোনালোক এই বিষয়ত জ্ঞাত নে? যদি কোনেও এই ক্ষেত্ৰত কোনো তথ্য দিব নোৱাৰে। জ্যোতি প্ৰসাদ, বিষ্ণু ৰাভা, ফণী শৰ্মা অথৱা ডঃ ভুপেন হাজৰিকা তথা অসমৰ বৰেণ্য ব্যক্তি সকলৰ ৰচনাক যিয়ে যেতিয়াই তেতিয়াই সম্পৰীক্ষা কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে কোনো সচেতন মহলে বিষয়টো লৈ মহামান্য আদালতত PIL (Public Interest Litigation) তৰাৰ অৱকাশ নাথাকিব নে ? অসমৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়েও সৌ সিদিনা গনেশগুৰিত নাটক খন প্ৰত্যক্ষ কৰি গ'ল। সন্মানীয় শ্ৰদ্ধাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়, আপোনাৰ জ্ঞাতাৰ্থেও আমাৰ মনত উদয় হোৱা প্ৰশ্নটো উত্থাপন কৰিলো "লভিতা" নাটক খন এতিয়া উত্তৰ পৰুষে কাৰ বলি মনত ৰাখিব ? নাট্যকাৰ অভিজিত ভট্টাচাৰ্যৰ "লভিতা" বৈধ নে ? আৱাহন থিয়েটাৰ কতৃপক্ষই নাটক খনৰ নাম প্ৰকাশ কৰাৰ পিছৰে পৰা বিভিন্ন জনৰ প্ৰতিক্ৰিয়া চ'ছিয়েল মিডিয়াত দেখিবলৈ পোৱা গৈছিল । "ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰ দৰ্শক ফ'ৰাম " অসমৰ সভাপতি সন্মানীয় অতুল মজুমদাৰ, সম্পাদক প্রনৱজ্যোতি বর্মন নাট্যকাৰ জিতেন শৰ্মা, বিনোদ ভাগৱতী আদিয়ে বিষয়টো সাংস্কৃতিক সঞ্চালক, জ্যোতি ভাৰতীক অৱগত কৰাৰ খবৰো প্ৰচাৰ হৈছিল। তাৰ পিছতো জ্যোতিপ্ৰসাদৰ "লভিতা" নাটকক অভিজিত ভট্টাচাৰ্যই "লভিতা" বলি নাট্যৰূপ দিয়াৰ সাহস, দু:সাহস, মৰসাহ যি অভিধাৰেই নামাকৰণ কৰিলেও ই নৈতিক ভাবে, শুদ্ধ আৰু স্বীকৃত হ'ব পাৰে নে ? -এই প্ৰশ্নটো জনতাৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়া হ'ল। সিদ্ধান্ত আপোনালোকৰ। (মোৰ বন্ধৰ তালিকাত থকা সকলো বিশিষ্ট ব্যক্তিকে তেগ কৰাৰ দোষত মই দোষী বাবেই ক্ষমাপ্রার্থী) ভ্ৰাম্যমাণৰ তথ্য অতুল মজুমদাৰ দাদাৰ সহযোগত।

কুথাবোৰ সাধুকথা হ'ল

আমি তেতিয়া বাস কৰা কাঠৰ চাংবাঙলো টোৰ সন্মুখৰ ডাঙৰ গেটখনৰ কাষত উগুল থুগুল মন এটা লৈ মই ৰৈ আছিলোঁ।মানে ৰৈ থাকিবলৈ বাধ্য হৈছিলোঁ। মায়ে পৰিষ্কাৰ সাধাৰণ কপাহী ফ্রক এটা পিন্ধাই দুডাল বেণী গাঁঠি দি তাতেই ৰৈ থাকিব কৈছিল। মোৰ ভৰিত এজোৰ হাৱাই চেন্দেল, হাতত খ মান শ্ৰেণীৰ কেইখনমান কিতাপ আৰু মাটিৰ ফলি। তাতে আকৌ মোক ঘৰতে ক-খ শ্ৰেণী পঢ়োৱা শিক্ষয়িত্রী ধনবাইদেউৱে আগদিনাই সকিয়াই থৈ গৈছিল "মণি, তুমি গেটৰ মুখত ৰৈ থাকিবা। মোৰ লগত কাইলৈৰ পৰা স্কললৈ যাব লাগিব।" মোৰ ছয় বছৰীয়া শিশু মনত চিন্তাৰ বুৰবুৰণি ... কিছু উৎসুকতা, কিছু উৎকণ্ঠা আৰু লগতে ইমানদিনে মন গলেই আমাৰ ঘৰৰ বিশাল চৌহদৰ গছৰ তলেতলে ফলমূল বুটলি, উমলি জামলি ফুৰা মুকলিমূৰীয়া

অলপ সময়ৰ পাছত পৰিপাটীকৈ মেখেলাচাদৰ পৰিহি তা ধন বাইদেউক খোজকাঢ়ি আহি থকা দেখিলোঁ। হাতত এখন ৰেজিষ্টাৰ বহী।বাইদেউৰ পাছে পাছে এজাক ছোৱালী। অলপ ধিলাকৈ বন্ধা মূৰৰ খোপাটো লৰাই মোৰ ফালে চাই কলে - "অ, মণি ওলালা? আহা।" মইও বিনা বাক্যব্যয়ে ছোৱালীৰ জাকটোৰ মাজত সোমাই বাইদেউৰ পাছে পাছে পঢ়াশালিলৈ খোজ ললোঁ।

দিনবোৰ হেৰুওৱাৰ বেদনা ...

অলপ দূৰ খোজ কাঢ়ি যোৱাৰ পাছত আমাৰ গন্তব্যস্থল পালোঁ। বাটটো পাৰ হৈ দীঘলীয়া পাচ কোঠলীয়া পকীঘৰটোত আমি সোমাই গলো। সেইখনেই মোৰ জীৱনৰ প্ৰথম পঢ়াশালি "ডিব্ৰুগড় গ্ৰাহাম বজাৰ তিনি কোনীয়া নিম্ন বুনিয়াদী বালিকা বিদ্যালয়"।ইমান বছৰ পাৰ হৈ যোৱাৰ পাছতো সেই দিনটোৰ কথা আজিও মোৰ জলজল পটপট কৈ মনত আছে। প্ৰথম দিনটোৰ অভিজ্ঞতা মোৰ ইমান ভাল নাছিল। ধন বাইদেউৱে মোক প্ৰথম শ্ৰেণীৰ কোঠালৈ লৈ গৈ শেষৰ ফালৰ খালী বেঞ্চ এখন দেখুৱাই তাতে বহিবলৈ কলা। মইও বহি পৰিলোঁ। বেঞ্চখনত মাত্ৰ এখন ফলি আৰু প্ৰথম শ্ৰেণীৰ কেইখন মান কিতাপ থোৱা আছিল। অলপ পাছত ইতিমধ্যে বেঞ্চত থোৱা কিতাপ ফলিৰ গৰাকী জনী আহি ওলাল । আহিয়েই তাই জানো কিয় মোক শত্ৰুজ্ঞান কৰিলে। মোৰ ফালে ঘোপাকৈ চাই সুধিলে " ইয়াত কিয় বহিছা ?" তাৰ পাছত মই লগত নিয়া অসমীয়াৰ কিতাপ খন হাতত লৈ বাননবোৰ জোটাই জোটাই মোক মুখ ভেঙুচাব ধৰিলে। মই আছিলোঁ শান্তশিষ্ট লাজকুৰীয়া ধৰণৰ ছোৱালী। মা - দেউতাৰ আলাসৰ লাড়। ভয় আৰু লাজত মোৰ দুগালেৰে

চকুপানী বৈ আহিল। কিন্তু সেইসময়তে ধন বাইদেউ আহি হাঁহি এটা মাৰি সুধিলে " কি হ'ল মণি ? আহা তুমি ইয়াতে বহা বুলি কৈ প্রথম বেঞ্চত বহা বগা, চুটিকৈ চুলি কটা ছোৱালী এজনীৰ ফালে চাই কলে "নীনা, মণিক তোমালোকৰ লগতে বহাই লোৱা।" সেই খন বেঞ্চত ইতিমধ্যে কেইবাজনীও ছোৱালী বহি আছিল।মইও সিহঁতৰ লগতে থেপাথেপিকৈ বহি দীঘলকৈ এটা উশাহ ললো। অলপ পাছত গাডীৰে দেউতা আৰু মাক বিদ্যালয়লৈ অহা দেখিলোঁ।তৃতীয় শ্ৰেণীৰ শিক্ষয়িত্ৰী, লগতে বিদ্যালয় খনৰো প্ৰধান শিক্ষয়িত্ৰী বঢ়ী বাইদেউৰ লগত তেওঁলোকে বহি কথা পাতিলে। বিদ্যালয় খনৰ ৰেজিষ্টাৰ বহীত মোৰ নাম ভৰ্তি কৰা হ'ল।প্ৰথম বাৰৰ বাবে মোৰ ''কবিতা''নামটো ৰেজিষ্টাৰ বহীত লিখা হ'ল যদিও সকলোৰে কাৰণে মা দেউতাই মৰমতে মতা মণি নামেৰে সদায় পৰিচিত হৈ থাকিলো। মোৰ জীৱনৰ সোণসেৰীয়া দিনবোৰৰ আৰম্ভণি তেনেকৈয়ে হ'ল।

আমাৰ পঢ়াশালি খনত কোনো ইউনিফর্ম নাছিল। সকলোৱে সাধাৰণ কপাহী চোলা আৰু হাৱাই চেন্দেল পিন্ধি আহিছিল। কিছুমানে তো খালী ভৰিৰেও আহিছিল । মইও কাঁহৰ থালিত ধোঁৱাই থকা গৰম ভাত কেইটামান নাকে মুখে গুজি হাৱাই চেন্দেল চোচৰাই হাততে কিতাপ ফলি লৈ পঢাশালিলৈ লৰ দিওঁ। ভাত খাই থাকোতে মাৰ সকিয়নি— পানী খোৱা চুটীত চিধা ঘৰলৈ আহিবি, লোকৰ ঘৰে ঘৰে ঘূৰি ফুৰিবি ইত্যাদি, ইত্যাদি।বাটলৈ ওলালেই লগ পাওঁ সমনীয়াৰ জাক। হাঁহি -ধেমালি কৰি আনন্দ মনেৰে পঢ়াশালি পাওঁগৈ। প্রাতঃ সভাত থিয় হৈ প্রার্থনাত যোগ দিওঁ। সকলোৱে নিজৰ নিজৰ শ্ৰেণী কোঠালৈ গৈ পঢ়া শুনা আৰম্ভ কৰোঁ। আমাৰ বিদ্যালয়ৰ গাতে লাগি থকা এটা আধা বন্ধা ওপৰত চাল নথকা কোঠাত লৈ গৈ প্রায়ে আমাক দলত আওৰাবলৈ দিয়া হৈছিল -

> একে এক গুন এক একে দুই গুণ দুই _{বিবা}

অথবা,

জিকমিক জিকমিক হেৰা সৰু তৰা আকাশত তুমি বাৰু বহি কিনো কৰা

এতিয়াৰ আৰামপ্ৰিয় শৰীৰে তেতিয়াৰ ৰ'দ গৰমক ভ্ৰুম্পেপ্ট্ নকৰিছিল।' মাটিৰ ক'লা বৰণীয়া ফলিত জিলিকি উঠিছিল মাটি পেঞ্চিলেৰে লিখা বগা আখৰবোৰ!ফলি যচিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰিছিলোঁ কদমৰ ফুল।কিছুমানে আকৌ হাতৰ তৰ্জনী আঙুলিটো জিভাত অকনমানকে লগাই লৈ ফলিৰ আখৰ মচিছিল। প্ৰত্যেক

শনিবাৰে আমাক বিদ্যালয়ৰ সন্মুখত মাটিতে ঘূৰণীয়া হৈ বহি ফলিত মৌখিক কৰিব দিছিল। মাজত ঠিয় হৈ বাইদেউৱে আমাক মৌখিক বোৰ দিছিল আৰু উত্তৰবোৰ আমি ফলিত লিখিছিলোঁ। তেতিয়া আমাৰ বিদ্যালয়বোৰত মধ্যাহ্ন ভোজনৰ কোনো ব্যৱস্থা নাছিল। পানী খোৱা ছুটিত মৰ্টন, ভজাবুট, সৰু সৰু শুকান মিঠা বগৰী আদি চোবাইছিলো। পিয়াহ লাগিলে দুজনীমান লগ লাগি গৈ দমকলৰ ওচৰ পাইছিলোঁ।এজনীয়ে দমকল মাৰি দিলে ইজনীয়ে তলত হাত পাতি আজলিৰে পানী খাইছিলোঁ। ফটফটীয়া পৰিষ্কাৰ পানীবোৰ হাতৰ তলুৱাত মুকুতা হৈ জিলিকি উঠিছিল। বীজানুলৈ ভয় কৰা কথা জনাই নাছিলো। ভোক বা পিয়াহ সেইটোহে মুখ্য আছিল। বিদ্যালয়লৈ টিফিন আৰু পানীৰ 🎚 বটল কেতিয়াও নিয়া নাছিলোঁ। টিফিন পিৰিয়দত সমনীয়াৰ লগত 📗 লুকাভাকু, চুটকুট কেতিয়াবা আকৌ কেইজনীমানক লগত লৈ ঘৰ পাইছিলোগৈ। কিন্তু ঘৰত নোসোমাই ঘৰৰ বাহিৰতে গোটেই কেইজনীয়ে পিটপিটাই গছৰ তলৰ পকা আম, মধুৰীআম, জামু এইবোৰ বুটলি খাইছিলোঁ। মাহঁতে গমেই নাপাইছিল। এদিনৰ কথা 📗 মোৰ এতিয়াও মনত পৰে। পানী খোৱা ছুটীত ঘৰলৈ গৈ উভতি 🛮 অহাত অলপ পলম হৈছিল। টিফিনৰ পাছৰ পিৰিয়ড ইতিমধ্যে 📗 আৰম্ভ হৈ গৈছিল। বাইদেউৱে 🛮 গোটেইকেইজনীকে বিদ্যালয়ৰ বাৰান্দাত কাণত ধৰি আঠুকঢ়াই 🛮 থৈছিল। পঢ়া নোৱাৰিলে বাঁহৰ । স্কেলৰ কোব পৰিছিল হাতত চেকনিৰ আগত বিদ্যা সেই কথা আমি মর্মে মর্মে উপলব্ধি কৰিছিলোঁ। সেই সময়ত আমাৰ মাজত প্রতিযোগিতাতকৈ সহযোগিতাহে বেছি আছিল। কেৱল পাঠ্য পুথিৰেই নহয় শিক্ষা গুৰু সকলে আমাক জীৱনৰ পাঠ পঢ়াইছিল। কিতাপৰ জ্ঞানৰ লগতে তেওঁলোকে আমাক নীতি শিক্ষাৰ পাঠো পঢ়াইছিল। কেৱল শিক্ষাগুৰু হিচাপে নহয়, অভিভাৱকত্বৰ ছায়াৰেও আমাক তেওঁলোকে আৱৰি ৰাখিছিল। সামান্য কথাতে লাগি মাজে মাজে আমি লগৰীয়াৰ লগত "আৰি-আৰি আৰি, কালকে যাব বাৰী, হনুমানৰ নেজ ডাল টনাটনি কৰি"

(যিকথাৰ অৰ্থ মই আজিলৈকে

বুজি নাপালোঁ) সেইবুলি কৈ মাতবোল বন্ধ কৰিছিলোঁ। বাইদেউ বিলাকে আকৌ মাতি নি মাতবোল কৰাই দিছিল। সকলো কথা পাহৰি আমিও হাত মিলাই আকৌ সনাপিটিকা হৈ পৰিছিলোঁ। শিক্ষাণ্ডৰু সকলে আমাক মানুহ হিচাপে গঢ় দিবলৈ চেষ্টাৰ কোনো ক্ৰতি কৰা নাছিল। তেতিয়া কবিতা শর্মা,দিল্লী

বিদ্যালয়ত বাইদেউৱে আমি কিবা দোষ কৰিলে আমাক শাস্তি দিলেও অভিভাবকে অভিযোগ লৈ অহাৰ দৃষ্টান্ত নাছিল। ওলোটাই ঘৰত গম পালে আমাৰ পিঠিতহে ঔকিল পৰিছিল। কথাবোৰ ধৰি ৰাখিব শিকা নাছিলোঁ বাবেই জীৱন যেন তেনেই সহজ হৈ পৰিছিল। মন গলেই আমি ইজনীয়ে সিজনীৰ লগত সখী বান্ধিছিলোঁ। উপহাৰ হিচাপে দিছিলোঁ মাটি পেন্সিল, চুলিত মৰা ক্লিপ বা ফিটা। সময়বোৰ আগ বাঢ়িছিল আনন্দেৰে। এতিয়াও মনত পৰে কেতিয়াবা বৰষুণৰ দিনত পানীত তিতিবৃৰি জাক পাতি <u>(দহ পৃষ্ঠাত চাওক)</u>

শূন্যতা

<u>চৈয়দা জেবীন চাবীৰা শ্বাহ, নিউয়ৰ্ক</u>

তুমি কোৱা জীৱন তোমাৰ মাথোঁ এখন উকা কাগজ, শূন্যতাৰে ভৰা এক বিৰাট শূন্য! ভালকৈ চোৱাচোন তুমি নিজৰ ভিতৰলৈকে জুমি, দেখিবা, সেই আপেক্ষিক শন্যতাতে আছে শক্তি, অফুৰন্ত শক্তি প্ৰেৰণাৰ আকৰ, মহাশূন্যতাৰ সৃষ্টি কৰোঁতা সেই মহাশক্তি-প্রদত্ত। দুহাত মেলি দিয়া, আনা টানি উলিয়ায়. আৰু চৌদিশে আজন্ম শূন্যতাৰে গান গাই থকা জীৱনবোৰত প্ৰাণ সঞ্চাৰ কৰি কৰি তোলা পৰিপূৰ্ণ। পাহৰিলা নেকি তুমি প্ৰতিটো তৰা অবিৰত ভাবে সদায় ঘুৰে, চৌদিশে মাথোঁ মহাশূন্য, কাষততো নাই আন এটি তৰা, সাৱটি ধৰিব পৰা। তৰাবোৰ থাকে জিকমিকাই চকু টিপিয়াই, অগণন দূৰত্বৰ পৰা। তোমাৰ জীৱনৰ চুকে-কোণে লুকাই থকা শক্তিখিনিৰে আনি দিয়া দহোজনৰ শূন্যতাৰে ভৰা জীৱনলৈ পূৰ্ণতা। তাতেই যে আছে জীৱনৰ পৰিপূৰ্ণতা!

কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত অসমীয়া ভাষা প্ৰবৰ্তন আৰু আশুতোষ মুখাজী

অসমীয়া ভাষাক অসমতে একপ্ৰকাৰ নিষিদ্ধ কৰিছিল কোনে ? বাহিৰৰ শত্ৰুৱে ? আৰু আজি ?

পয়ত্ৰিশটা বছৰ নিজৰ ভূমিতে মাতৃভাষাক হেৰুৱাইবাংলা ভাষাক আঁকোৱালি লোৱা এটা দুৰ্ভগীয়া জাতিৰ নাম অসমীয়া। ক্ষমতাৰ বাবে বৃটিছৰ অভিসন্ধিৰ অন্ত নাছিল। সৰলমনা অসমীয়াৰ বিৰূদ্ধে এচাম স্বিধাবাদী বাঙালীয়ে তাহানিৰ পৰাই অস্ত্ৰ ধৰাই আহিছে। আজিও সক্ৰিয় সেই শক্তি। এচাম মর্খ অসমীয়াই এইবোৰ অভিসন্ধি বজিও নবজে। অগ্নিকবিয়ে কোৱাৰ দৰেই অসম শ্মশান নোহে কোনে কয়,?

আমি দুজনা গুৰুক আজিও নুবুজিলোঁ। তেওঁৰ আদৰ্শৰ প্ৰায়োগিক গুৰুত্ব নুবুজাৰ বাবেই আজি ধৰ্মৰ নামত ব্যভিচাৰ সৃষ্টি হৈছে। বেজবৰুৱাৰ জাতীয়বোধ আমি নু বুজাকৈয়ে জাতীয়তাবাদী। আনন্দ্ৰাম ঢেকিয়াল ফুকন, গুণাভিৰাম বৰুৱা, চন্দ্ৰ কুমাৰ আগৰৱালা, হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী, অম্বিকাগিৰী, কমলাকান্তৰ ভাষা নুবুজাকৈ চলি আছে জাতীয়বাদৰ নামত অনেক দালালি। আজিৰ প্ৰজন্মক নিজৰ শিপাডালৰ পৰা কৌশলেৰে বিচ্ছিন্ন কৰি দিয়া হৈছে।অসমীয়া ভাষাৰ শিক্ষানুষ্ঠানৰ এতিয়া শ্মশান যাত্রা। জাতীয় স্বাভিমান মানে ৰাষ্ট্ৰীয় ঐক্যক অৱজ্ঞা কৰা নহয়। আজি কিন্তু এনে এক

ধাৰণা দিয়া হৈছে যত জাতি বুলিলেই যেন ৰাষ্ট্ৰদ্ৰোহ। ইতিহাসৰ পৰা শিক্ষা লবলৈ আমি আজিও শিকা নাই। গড্চালিকা প্রবাহত আমি উটি গৈ আছোঁ। অসমীয়া ভাষাক মান্যতা দিয়াৰ আমি আশুতোষ মুখাৰ্জীকহে মনত ৰাখিম ডঃ শ্যামাপ্রসাদ মুখার্জীক নহয়। আজি ৰাজনৈতিক দৃষ্টিৰে শ্যামাপ্ৰসাদ মুখাৰ্জীক পোহৰলৈ অনা হৈছে। কিন্তু অসমৰ বাবে আশুতোষ মুখার্জীহে প্রাসংগিক। সেই কথা বুজিবলৈ আমি সেইদিনবোৰলৈ ঘূৰি যাব লাগিব... কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত অসমীয়া ভাষা প্ৰবৰ্তনৰ বাবে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰা হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীক একাংশ বাঙালী পণ্ডিতে আক্ৰমণৰ লক্ষ্য কৰি

অসমীয়া ভাষা প্ৰতিষ্ঠাৰ সংগ্ৰামত বাধাৰ সৃষ্টি কৰা একাংশ বাঙালীৰ বিপৰীতে অসমীয়া ভাষাৰ পক্ষত থিয় দি হেমচন্দ্ৰক সাহস যোগাইছিল বংগৰ বাঘ খ্যাত পণ্ডিত ছাৰ আশুতোষ মুখার্জীয়ে। অসমীয়া ভাষা যে এক স্বতন্ত্র ভাষা সেই কথা প্রতিষ্ঠা কৰাৰ বাবে কলিকতাত পঢ়ি থকা

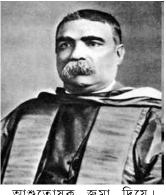
অসমীয়া ছাত্ৰসকলে অহৰহ বৌদ্ধিক যঁজত নামিব লগা হৈছিল। যিসময়ত কলিকতাত এচাম বাঙালী পণ্ডিতে অসমীয়া ভাষা এটা স্বতন্ত্র ভাষা নহয়, ই বাংলা ভাষাৰ অপভংশ বুলি প্ৰচাৰ চলাইছিল সেইসময়ত লক্ষ্মীনাথ, হেমচন্দ্ৰ, চন্দ্ৰকুমাৰে জোনাকীৰ জৰিয়তে আৰম্ভ কৰিছিল অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ এক বৈপ্লৱিক

বংগৰ দীনেশচন্দ্ৰ নামৰ এজনে অসমীয়া ভাষাৰ বিৰুদ্ধে চলাইছিল নানা ষডযন্ত্ৰ। "অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি" প্ৰকাশৰ বিনিময়ত অসমীয়া ভাষাক বাংলা ভাষাৰ অপভ্ৰংশ বলি স্বীকাৰ কৰি লবলৈ হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীক এইদৰে কৈছিল আপোনালোকৰ দৰে দুখীয়া লোকে ভাষাৰ কি উন্নতি কৰিব। অসমীয়াক বাংলাৰ অপভংশ বুলি মানি লওক। এই তাচ্ছিল্যৰ উত্তৰত গোস্বামীয়ে কৈছিল আমি দুখীয়া হলেও আনৰ ধনী বাপেকক আমাৰ পিতৃ বুলিতো কব নোৱাৰো। এই গোডা বাঙালীক হেমচন্দ্ৰই কৈছিল আপুনি এবাৰ অসমলৈ আহক। আসৰিক ঔষধ খৱাই আপোনাৰ মত সলনি কৰি দিম।

দীনেশচন্দ্ৰৰ দৰে অসমীয়াৰ শত্ৰুক সেইসময়ত প্রত্যাহান জনাইছিল আশুতোষ মুখাৰ্জীয়ে। অসমীয়া ভাষাক কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত প্ৰবৰ্তনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণৰ বাবে মুখাজীৰ বাবে নিৰ্ভৰযোগ্য ব্যক্তি আছিল হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী।

১৯১৮ চনৰ ১৮ মাৰ্চ। আশুতোষ অসম পালেহি। গুৱাহাটী ৰেল ষ্টেচনৰ পৰা ঘোঁৰা গাডীত উঠাই তেওঁক আদৰি অনা হ'ল। ছাৰ আশুতোষৰ খ্যাতি ইতিমধ্যেই অসমৰ বৌদ্ধিক ক্ষেত্ৰত বিয়পি পৰিছিল। তেওঁক চাবলৈ, সম্বৰ্ধনা জনাবলৈ কটন কলেজিয়েট স্কুলৰ চৌহদত ভিৰ লাগিল। তেওঁ যেতিয়া ভাষণত কলে অসমীয়া ভাষাই বিশ্ববিদ্যালয়ত স্থান পাব তেতিয়া সভাস্থলীত আনন্দৰ জোৱাৰ উঠিল।

অসমলৈ আহোঁতে কামাখ্যা. উমানন্দ মন্দিৰৰ লগতে উত্তৰ গুৱাহাটীত মাজুলীৰ আউনীআটী সত্ৰৰ সত্ৰাধিকাৰকো সাক্ষাৎ কৰিলে। এই দৰে আশুতোষৰ অসমীয়াৰ সৈতে এক সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠে। আশুতোষৰ এই পৰিকল্পনাক সাৰ্থক ৰূপ দিয়াৰ বাবে হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীযে প্ৰায় ডেৰ হাজাৰ বছৰীয়া অসমীয়া ভাষা সাহিত্য দিশ সংস্কৃতিৰ বিভিন্ন বিস্তাৰিতভাবে অন্তৰ্ভুক্ত কৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি নামকৰণেৰে এখন আঁচনি প্ৰস্তুত কৰি সেই বছৰৰ ২৩ এপ্ৰিলত 🛚

আশতেশ্যক জমা দিয়ে। গোস্বামীৰ এই আঁচনিক আশুতোষ মখাৰ্জীয়ে উচ্চ প্ৰশংসা কৰে। ১৯১৮ চনৰ ৩১ আগস্ট ত কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চিনেট সভাই এই আঁচনিত অনুমোদন জনায়। হেমচন্দ্র গোস্বামীয়ে মাত্র তিনিটা বছৰৰ ভিতৰতে কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰি ২৫০০ পৃষ্ঠাৰ সাতটা খণ্ডত অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি প্ৰস্তুত কৰিছিল।

১৯২২ চনৰ ২৮ জানুৱাৰীত কলকাতাত হোৱা প্রাচ্য সন্মিলনত হেমচন্দ্র গোস্বামীয়ে অসমক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিছিল। অসমীয়া ভাষা কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত আৰম্ভ কৰাৰ আনুষ্ঠানিক কাম সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পাছত পাঠ্যপৃথি প্ৰকাশ কৰাকলৈ সমস্যাই দেখা দিয়াত হেমচন্দ্র গোস্বামীয়ে সদাগৰ ভোলানাথ বৰুৱাৰ পৰা সহায় বিচাৰিলে। দানবীৰ ভোলানাথে অসমীয়াসাহিত্যৰ চানেকি প্ৰকাশৰ বাবে দহ হাজাৰ

টকা দান দিয়ে। হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীৰ সৈতে ভোলানাথ বৰুৱাৰ ওচৰলৈ আশুতোষ মখাৰ্জীও গৈছিল।

এইদৰেই অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকি সাতটা খণ্ডত প্রকাশ পায়। লগে বিশ্ববিদ্যালয়ত অসমীয়া ভাষা প্ৰতিষ্ঠাৰ বনিয়াদ গঢ লৈ উঠে। দুৰ্ভাগ্যৰ বিষয় অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকিৰ আটাইকেইটা খণ্ডৰ প্ৰকাশৰ মুখ নেদেখাকৈয়ে ১৯২৪ চনৰ ২৫ মেত ছাৰ আশুতোষ, ১৯২৩ চনৰ ৩০ মেত সদাগৰ ভোলনাথ আৰু ১৯২৮ চনৰ ২ মেত মাত্ৰ ৫৬ বছৰ বয়সত পণ্ডিত হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীয়ে পথিৱীৰ পৰা বিদায় মাগে। কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত অসমীয়া ভাষা আৰম্ভ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আশুতোষ, হেমচন্দ্ৰ আৰু সাউড ভোলানাথে কৰা অহোপুৰুষাৰ্থৰ কথা ইতিহাসে সদায় কৈ থাকিব। ভাৰতীয় প্ৰদেশীয় ভাষাৰ প্ৰচাৰ প্ৰসাৰ তথা গুৰুত্ব অনুধাৱন কৰা আশুতোষ মুখাৰ্জীয়ে তেওঁৰ এই সপোনৰ কথা Outlines of a scheme for the Advance Study of the Indian Vernaculars শীৰ্ষক লেখাত প্ৰকাশ কৰিছে। ছাৰ আশুতোষৰ দৰে উদাৰ, দূৰদৃষ্টিসম্পন্ন গুণী পণ্ডিতে অসমীয়া ভাষাৰ স্বতন্ত্ৰ সত্তাক বজি পোৱাৰ বাবেই অসমীয়া

ৰবীন ভূঞা

ভাষাই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ স্তৰত খোপনি পুতিবলৈ সক্ষম হয়। অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকিৰ প্ৰথম সংস্কৰণৰ বিভিন্ন পৃষ্ঠাত এই বিষয়ে সম্ভ্ৰমেৰে উল্লেখ কৰা হৈছে। সুদীৰ্ঘ দহ বছৰ কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্যৰ দায়িত্ব পালন কৰা আশুতোষ মুখাৰ্জীৰ পত্র ডঃ শ্যামাপ্রসাদ মখাজী ১৯৩৪ চনৰ পৰা ১৯৩৮ চনলৈ কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য হৈ থকাৰ সময়তে ১৯৩৫ চনত অসমীয়া ভাষাৰ আনুষ্ঠানিক পৰ্ব আৰম্ভ হৈছিল।ডঃ বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা শ্যামাপ্ৰসাদ উপাচাৰ্য হৈ থকাৰ সময়তে ১৯৩৭ চনত পালিভাষাৰ আশংকালীন অধ্যাপকৰূপে কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত যোগদান কৰে। কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত অসমীয়া ভাষা আৰম্ভ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আশুতোষ মখাৰ্জীক অসমীয়াৰ বন্ধুৰ আখ্যা দিছিলঅধ্যাপক অস্বিকানাথ বৰাই। অসমীয়া সাহিত্যৰ চানেকিত অম্বিকানাথ বৰাই কৈছিল ভাৰতৰ উজ্জ্বল ৰত্ন ছাৰ আশুতোষ মখাজীয়ে বহু চেষ্টাৰ কৰি ভাৰতৰ অন্যান্য ভাষাৰ লগতে অসমীয়া ভাষাকো ঠাই দিয়াৰ বাবে প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াইছিল। আন বাঙালী পণ্ডিতে বাধা দিছিল যদিও অসম বন্ধু মুখাৰ্জীৰ অক্লান্ত চেষ্টাত কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ত অসমীয়া ভাষা স্বীকৃত হল।

কথাবোৰ সাধকথ

কিৰিলিয়াই আনন্দত কব নোৱাৰা হৈ ঘৰ পাই মাৰ চৰ গালিৰ বৰষুণত তিতাৰ কথা!

এনেকৈ চাওতে চাওতে তৃতীয় শ্রেণী পালোঁ। তৃতীয় শ্রেণীত আমাৰ মন্ত্ৰী সভা গঠন হৈছিল। সেই দিনটোৰ কথা আজিও মোৰ স্পষ্টকৈ মনত পৰে। প্ৰধান মন্ত্ৰী. উপ প্রধান মন্ত্রী, স্বাস্থ্য মন্ত্রী, চাফাই মন্ত্রী, বর্গ মন্ত্রী, সকলোবোৰ মনোনীত হোৱাৰ পাছত কোনোবা এজনীয়ে মোৰ নামটো কৃষ্টি মন্ত্রী হিচাবে প্রস্তাব দিছিল। সকলোৱে সেই প্রস্তাৱ সমৰ্থন কৰিছিল আৰু মই হৈ পৰিছিলোঁ কৃষ্টি মন্ত্ৰী! কিয়ে এক বুজাব নোৱাৰা অনুভূতিৰে কণমানি বুকুখন সুখেৰে ওফন্দিছিল! কিন্তু দুখৰ কথা যে কৃষ্টি মন্ত্ৰীৰ কোনো দায়িত্বই মই পালন কৰিব নাপালোঁ। তৃতীয় শ্ৰেণীত যাত্ৰ ছয়মাহ পাৰ কৰি মোৰ সেই মৰমৰ বিদ্যালয় খন এৰিব লগীয়া হ'ল। দেউতা গুৱাহাটীলৈ বদলি হ'ল আৰু আমিও গুৱাহাটীলৈ গুচি আহিলোঁ। এৰি থৈ অহা সেই দিনবোৰ বৰ ভাল আছিল।নীনা, মিনতী, বৰদা, অপৰাজিতা,

চৈয়দা, যাধন, চালেহা, ৰেজিয়াকে ধৰি প্ৰতিজনী ছোৱালী, ধনবাইদেউ, বুঢ়ী বাইদেউ ৰাস্তাৰ সিটোপাৰে থকা আমাক মর্টন. শুকান মিঠা বগৰী, বুট ভজা বেচা দোকানীজন, চানাৱালা, মলাই বৰফ বেচা বুঢ়া যানুহ জন এই সকলোবোৰ আমাৰ আপোন আছিল। বিদ্যালয়ৰ কাষৰ গছ কেইজোপাও বৰ আপোন হৈ পৰিছিল।জীৱনটোৰ প্ৰতি কোনো অভিযোগ নাছিল। বয়সটোৱেই আছিল তেনেক্ৱা। পোৱা নোপোৱাৰ হিচাপবোৰ কমোৱা তলা হৈ নিমিষতে উৰি গৈছিল। হাঁহি বলৈ কোনো কাৰণ নালাগিছিল। সামান্য কথাতে খিলখিল হাঁহিৰ নিজৰা বৈছিল। চক্পানীবোৰ নিজে নিজে শুকাইছিল।এতিয়া হাঁহিবলৈকো প্রস্তুতি লাগে। তেতিয়া অলপ কথাতে সুখী হৈছিলো, এতিয়া যেন সুখী হবলৈকো অজুহাত লাগে। এতিয়াৰ স্মার্ট ফোন, ডিজিটেল ক্লাছৰূযে দিয়া সুখবোৰ তেতিয়াৰ ভগা বেৰৰ শ্ৰেণীকোঠাৰ মজিয়াত ঠেকা খাই প্ৰাপ্তিৰ হাঁহি হৈ উজলি উঠিছিল। হয়তো আমাৰ সেই পুৰণি দিনৰ

কথা আজিৰ প্ৰজন্মৰ সাধকথাৰ দৰেই লাগিব। কিন্তু মোৰ জীৱনৰ আটাইতকৈ ভাল লগা সময় আছিল মধৰ শৈশৱৰ সেই∎ সোণোৱালী দিনবোৰ.... এতিয়াও পুৰণি সেই বিদ্যালয় খন, লগ সমনীয়া বোৰ, বাইদেউ∎ সকলৰ কথা মনত পৰিলে বুকুৰ গভীৰলৈকে যেন হুহুৱাই উঠে। কব নোৱাৰাকৈয়ে চকুৰ পতা সেমেকি উঠে। পাখি মেলি উৰি যাব নোৱাৰা দুখ এটা উজাই আহে জানো, সেই ছোৱালীবোৰ, সেই বাইদেউ সকল, সেই ভাল লগা দিনবোৰ, মোৰ মধুৰ শৈশৱ আৰু কেতিয়াও উভতি নাহে। আজিও স্মৃতিৰ মণিকোঠাত স্যতনে সাচি ৰাখিছোঁ মোৰ সোণালী শৈশৱৰ সেই সুমধৰ দিনবোৰ

> দিনবোৰ একেই আছে ৰাতিবোৰো চিনাকী সময়ৰ সোঁতে সোঁতে মুঠি মুঠি বালি হৈ হাতেৰে পিচলি গ'ল শৈশৱৰ নিৰ্দোষ ধেমালি উভতি নবয় সময় নদী নৃফুলে সৰাপাহি।

ENGLISH NEWS SECTION Opening Ceremony of Pobitora Gov Wildlife Sanctuary for Tourist Season 2022-23

Guwahati, RB News-Wildlife Pobitora Sanctuary under Guwahati Wildlife Division was declared open for Tourist Season 2022–23, 11th October, 2022 by Sri Mohan Chandra Patowary, Hon'ble Minister, Environ-ment and Forest as Chief Guest and Sri Pijush Hazarika, Honʻble Minister, Water Resource etc; in presence of Sri. Anindiya Swargiary, Wildlife, PCCF,

Assam;Sri. K. S. P. V. Pavan Kumar, **APCCF** PD. and APFBC: Dr. Satyendra Singh, APCCF (H.Q.); Sri Devasish Sharma, DC, Morigaon; Smti. Aparna Natarajan, SP, Morigaon; Sri Tarani Kanta Singha, Traditional King of Mayong and other senior forest officials. The programme was attended by tourists, locals and EDC members of Pobitora

Wildlife Sanctuary. Along with the ceremonial opening of Elephant and Jeep Safari; "Banasrishti" (an APFBC initiative), an outlet for sale of products made by Eco-Development Committees of Pobitora Wildlife Sanctuary was also inaugurated. A guided trek route Owguri 1 Tilla from Nishan Baghmara Rock in Rajamayong Hill of Pobitora Wildlife Pobitora Sanctuary was also inaugurated which will open up avenues for livelihood and ecotourism along with showcasing the rich biodiversity and scenic landscape of Pobitora Wildlife Sanctuary.

Governor administers oath to VC of Krishna **Kanta Handique State Open University**

Guwahati, RB News- Assam Governor cum Chancellor of Krishna Kanta Handique State Open University Prof. Jagdish Mukhi administered the oath of office to Prof. Rajendra Prasad Das as Vice Chancellor of Krishna Kanta Handique State Open University at a function held in the Durbar Hall of Raj Bhavan today. Earlier, Commissioner and Secretary to the Governor S S Meenakshi Sundaram sought the permission of the Governor to start the proceedings of the ceremony. The ceremony was attended among others by the Advisor Chancellor's Secretariat Prof. M.K.Choudhury, Commissioner and Secretary Higher Education, M.S.Manivannan, Vice Chancellors of different universities, and senior officers of the state government.

Vice-Chairman Ramen Deka inaugurated Tourism conclave at Sivasagar

Guwahati,RB News-Hon'ble Vice-Chairman Ramen Deka of State Innovation & Transformation Aayog (SITA), inaugurated a day-long Tourism Conclave " Rediscovering Sivasagar" today at Yuvadol, Sivasagar which was organized by District Administration, Sivasagar in collaboration with State Innovation and Transformation Aayog (SITA), Assam. The meeting was attended by Commis-Deputy sioner Aditya Vikram Yadav, IAŠ, Deputy Commissioner Charaideo Baruah. **ADC** Bitupan Neog, officials of SITA, Tourism deptt , Résourse persons, stakeholders related to tourism, tour operators from different states and local students. In his

inaugural speech, Hon'ble Vice-Chairman Ramen Deka elaborated on the various types of Tourism such as religious tourism stress-free tourism and entertainment tourism. He said that unlike earlier tourists who goes for pilgrimage, the present tourists go places for relaxation and entertainment. To promote tourism he emphasized on the importance of hygiene and cleanliness and proper placement of toilets in and around tourist sites. He stressed that in order to promote tourism we need to inculcate a sense of belongingness or ownership of our tourist spots which he says is very important to develop within ourselves. Taking hints of Colombo, Sri Lanka, he said tea tourism could be promoted in that line and also to encourage setting up of economy hotels with well-equipped amenities. Sri Deka is of the opinion that with a sustainable development of a state, alongside we should also promote tourism.Earlier, **Deputy Commissioner** Aditya Vikram Yadav delivered a speech and highlighted the problems and future scopes of Sivasagar district. Others who spoke on the occasion also stressed on the various aspects for development of tourism and elaborated on SWOT (Strength, Weaknesses, Opportunities and Threats) analysis on the potential of tourism in the district. The dignitaries who delivered speeches were Chandan Nath, CN Travels, Ashish Phookan, MD, JTI Groups, Dr. Sapna Medhi, Ms. Neera Sharma and Dhiraj Bikash Gogoi. ADČ Bitupan Neog coordinated the programme.

Governor attends celebration of Morigaon District Day

Guwahati, RB News- "Morigaon District of Assam has the potential to curve a niche in self-sufficiency. Considering its available resources, the district can be made a model, if all the stakeholders put in a concerted effort in the fields of Agriculture, Fishery, and Horticulture. In this 34th Morigaon District Day, let us pledge ourselves to work more towards the development of the district". These were the observations of Governor Prof. Jagdish Mukhi while speaking at a function organized to celebrate the district day in Morigaon .Governor Prof. Mukhi said, that Morigaon district with its history, cultural heritage, demography and geography has created a diverse landscape of ecology co-existing with economy. Bounded by the mighty Brahmaputra and other important rivers crisscrossing the district, the landscape of the district provides the life giving prosperities to a large section of the people representing varied culture, tradition and ethnicity. He said that he felt happy that the district stands firmly to represent the aims and aspirations of its people. Talking about his affiliation to Morigaon, the Governor said, "I bear a soft corner for the district and its people as I have adopted the district as a model district three years back and I believe that the district has the potential to grow and develop in every field. Moreover, under the present Chief Minister several development activities are being put into place to help Morigaon to develop into a model district very soon. Prof. Mukhi also spoke on the contribution of the people of Morigaon in the country's freedom struggle. He also mentioned the names of the martyrs Tilak Deka, Hem Ram Patar, Gunabhiram Bordoloi, Mahada Nanda Goswami and others who had sacrificed their lives for the cause of their motherland. He also paid his rich tributes to them on the occasion of district day. The celebration of Morigaon District Day was attended by MLA Ramakant Deuri, Deputy Commissioner, Morigaon district Devasish Sharma, Secretary to Governor Swapna Dutta Deka along with a host of other dignitaries.

E-mail usrongilibartamedhi@gmail.com

Postal Redg. No. GH-098/2015-17

Rongili Barta

GUWAHATI-781025

২৯ আহিন ১৪২৭ চন Rongili Barta, Date of Publication--16 October, 2022

Beauty of the Week

Fahmee Israt Art of the Week

Tapash Nath

#Beauty of the Week, #Art of the Week আৰু # Photography of the Week লৈ আপোনালোকৰ ফটোবোৰ আমালৈ E-mail যোগে প্ৰেৰণ

^{क्बक} <u>E-mail-</u> rongilibartamedhi@gmail.com Whatsapp - 9854215286

Photography of the Week

Rajshree Gogoi